

Mücadele; Örgütlü mü, Örgütsüz mü?

Partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyası sürüyor. Bu kampanya çerçevesinde bir dizi ziyaret ve çalışma yürütülüyor. Ancak ele alacağımız konu kampanya değil. Kampanya başka bir yazının konusu olacak. Nedenleri ve daha da önemlisi sonuçları ortaya koymanın vakti henüz gelmiş değil.

Kampanyanın ilan edildiğinin ertesi günü, Kıbrıs gündemine oturan bir olay meydana geldi. Bir grup genç

duvarlara "İşgalci Türk Ordusu Defol" yazan stikerler yapıştırdı ve yazarken yakalandılar. Partimiz de bu durum üzerine bir bildiri yayınlayarak görüşlerini ifade etti.

Bildiride öz olarak, örgütsüz bir şekilde girilen hareketlerin yarardan çok zarar getireceği üzerinde durularak, KSP'nin tam da kampanya sürecini ilan etmesiyle birlikte başlayan bu durumun da tuhaflığı belirtildi ve eklendi: Sloganın içeriğine katılmakla birlikte zaman ve yöntem olarak bu eylemi yanlış buluyoruz. ■ sayfa 10'da

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Ekim 2008 Yıl 12 Sayı: 261

Fiyatı: 1.50 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

Aylık Siyasi Gazete

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΕΤΩΠΟ!

Kokuşmuş Emperyalist Sistem Bir Kez Daha Sarsılıyor!

EKONOMİK KRİZ BÜYÜYÖR

■ İşçilerin alın terleri üzerinden spekülasyonlarla vurgun vuran en büyük emperyalist finans kuruluşları sırayla iflas bayrağı çekiyor!

İç sayfalarda

KSP Emperyalist Kapitalist Sistemi Ortadan Kaldırmak İçin Mücadeleyi Yükseltiyor!

ÇÖZÜM ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE!

■ AEBC Hükümeti Kıbrıs sorununun çözümünü sağlayabilecek tek seçenektir.
■ AEBC Hükümeti emperyalist barbarlık sisteminin ortadan kaldırılmasını ve Dünya barışının elde edilmesinin de önünü açacaktır!

İç sayfalarda

Kapitalist-Emperyalist Aplojistler

Bir yıldan fazladır devam eden kapitalist-emperyalist finans krizi son haftalarda çok büyük dalgalarla devam ediyor. Dünyanın dev finans tekellerinin yıkımını beraberinde getiren bu finans krizi kapitalizmin ne kadar kokuşmuş köhne bir sistem olduğunu da açığa vuruyor.

■ sayfa 6'da

Küresel Ekonomik Kriz Nedir ve Nasıl Başedebiliriz?

1. Ekonomik Bunalım Kapitalist Sistemin Bir Kısır Döngüsüdür

1970 yılından bu yana dünya kapitalizmi ilk kez enflasyon ve ekonomide gerileme (recession) olgularına bir arada tanık olduğumuz bir ekonomik bunalım yaşamaktadır. Son 18 ayda tahıl fiyatları tam ikiye katlandı. Petrolün varil fiyatı 130 Dolar'a kadar çıktı.

■ sayfa 7'de

Ayın Çizdirdiği...

Ne var yohu din kursu alırsa çocuklar? Tenis kursu alırlarda! Yarın AKP'nin yerine MHP gelsin, o zaman da çocukları ülkü ocaklarına yollarık kursa!

400 Kıbrıs'lı çocuğun Türkiye'deki Kuran kurslarına KKTC makamlarının bilgisi dışında götürülmesi olayının bir "eksiklik"ten kaynaklandığını savunan Başbakan Soyer, din konusunda ülkede bir ihtiyaç olduğunu söyledi.

Bu Sayı Neler Var...

Makaleler

Neler Oluyor Neler.....	3
Kapitalist-Emperyalist Aplojistler	6
Küresel Ekonomik Kriz Nedir ve Nasıl Başedebiliriz?.....	7
Mücadele; Örgütlü mü, Örgütsüz mü?.....	10
Köşe Yazıları	
Kavgamız.....	4
Sosyalist Gözlem.....	6
Yakın Takip.....	6
Haber-Yorum	
Kahrolsun Bütün Emperyalistler!.....	3
Belça'da Yaşanan Karmaşa Çalışanların Suçu Değildir.....	4
Gerekli Olan Emekten Yana Birlikteliktir!.....	5
Çözemezler, Çözmeyecekler!.....	7
Çözüm Anti-Emperyalist Birleşik Cephe!.....	8
KSP Örgüt Ziyaretlerine Başladı.....	9
Afrika'nın Uyarısı Hakkında.....	11
Mizah	
Laz Kapital'den Seçmeler.....	14
Sinirlenen Adam.....	14
İki İsim Arasındaki 7 Fark.....	14
Ordinaryus Prof. Dr. Vatan Daş ile Çoktan Sallamalı Test.....	14
Bilim Dünyası	
Sağlık Sorunlarının Kökeni Sosyal Faktörler..	12
Intel ve Microsoft \$100'lık Laptop Projesini Nasıl Öldürmeye Çalıştı?.....	12
Üretim Matematik İle Planlanıyor.....	12
Dünyadan	
"Bu kavga zenginler ve yoksullar arasında bir kavga mıdır!".....	11
Kolombiya'da Sendika Katliamı Sürüyor.....	11
İngiltere'de Grev Dalgası.....	13
Birlikte Mücadele.....	13
ABD Seçimleri Nasıl Finanse Edilir?.....	13
Göçmen İşçi Yerine Taşıma İşçi.....	13
Kültür-Sanat	
"Elekten 3 Gece" Etkinliği Yapıldı.....	15
E.K.i.M'den Yaz Kampı.....	15
Arka Sayfa	
"Ekonomik Krize" Karşı Sendikalaşma!.....	16

KSG'den Okuyucuya

Çözüm AEBC Hükümeti!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin başlatmış olduğu "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyası sürüyor.

Kampanya çerçevesinde ilk etapta partiler ve sendikalar ziyaret edildi, kampanya hakkında bilgi verilerek destek istendi.

Bu aşama tamamlandıktan sonra işyeri, köy ziyareti gibi toplantılarla işçi ve emekçilere kampanya tanıtılacak ve yol alınmaya çalışılacak.

Kampanya henüz sonuçlanmamış değil.

O yüzden detaylı bir değerlendirme yazısının yazılmasına da henüz gerek yok.

Ancak görünen birtakım olguları ortaya koymanın zararı yok.

Öncelikle KSP'nin Birleşik Cephe siyaseti ve kampanyasının akılcı, tutarlı ve mantıklı olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Tüm dünya kapitalizmin ekonomik krizleriyle çalkalanmaktadır.

Ülkede işçi ve emekçi haklarına karşı saldırılar devam etmektedir.

Sendikal hareketin gerilemiş olması, doğru çizgiye bir türlü oturamaması ve şu anda bazı sendikaların birbirleriyle adeta "savaş" içinde olmaları toplumsal örgütlülüğün, doğru siyaset etrafında birleşebilmenin önemine işaret etmektedir.

Emperyalizme bağımlılık politikalarının uygulayıcısı olan hükümet ve ona alternatif olarak ve fakat hükümetten farklı hiçbir programatik özelliği bulunmayan "muhalafet" in durumu da doğru siyasetin, emperyalizmden kurtuluş siyasetinin önemini bir kez daha ortaya çıkarmaktadır.

Ülkede yaşanan tüm ekonomik sorunlar emperyalizme bağımlılıktan ve özel mülkiyete dayalı ekonomik sistemden kaynaklanmaktadır.

Siyasi açmazlar ve çekişmelerin temelinde yine bu temel yatmaktadır.

Kısır siyasi çekişmeler, 40 yıldır süren müzakerelerin yine olumsuz sonuçlanacak olması, emperyalizmin ada üzerindeki çıkarlarını uzlaştıramıyor oluşu, tamamen bu ülkede devrimci bir başkaldırı eksikliğinin göstergesidir.

Ülkede bulunan yabancı üs ve askerler ile işgal olgusu, kendini yönetemeyen, talimatla yönetilen bir halk gerçeği, bölünmüşlük, Kıbrıs üzerine her emperyalistin kendinde söz söyleme hakkını buluyor oluşu

başka neyin ifadesi olabilir ki?

Patronların sömürden doymamaları ve daha da fazlasını elde etmek için "sivil itaatsizlik" türü eylemlere bile gidiyor oluşu; bu pervasızlık ve küstahlık başka neyin ifadesi olabilir ki?

Tüm bunlar ışığında öncelikli olarak emperyalizmle tüm bağları koparmak gereklidir.

Bu beylik bir laf değil bir zorunluluk, bir ihtiyaçtır.

Örneğin dünya çapındaki ekonomik krizlerden etkilenmemenin birinci yolu, bağımsız bir ülke inşa etmekten geçer.

Örneğin siyasi ve ekonomik egemenlik, kendi evinin efendisi olabilme ve başkalarının değil işçi ve emekçilerin çıkarı için politikalar geliştirmede birincil adım ülkeyi anti-emperyalist hale getirmekten geçer.

Bugün emperyalizme göbekten bağlı sermayedarlarımızın bu kavgada bizimle birlikte yer alması mümkün değildir.

Dolayısıyla emperyalizme karşı kavga, bu patron takımının sisteminin temellerine de eğilmek zorundadır.

Dolayısıyla emperyalizme karşı kavga, tüm Kıbrıs işçi ve emekçilerinin birleşmesiyle, ortak siyasete sahip olarak bunu hayata geçirme çabasıyla mümkündür.

Ve dolayısıyla bu kavganın önderi proletarya olmak durumundadır.

Yakında başlayacak olan köy ve işyeri ziyaretleri programı sizlerin de katkısına açıktır.

Toplantı düzenlenebilecek yerleri programa dahil edebilir, kampanyaya bu anlamda katkı koyabilirsiniz.

Gün, yıllardır bitip tükenmeyen, bitip tükenecek de olmayan müzakere süreçlerine bel bağlayıp oradan oraya savrulma günü değildir.

Gün, bir emperyalistin başka emperyaliste baskın gelerek bir anlaşmaya zorlaması için dua etmek, onlar için sokaklara çıkıp mumlar yakmak günü değildir.

Gün, patronlardan, onların hükümetinden medet ummak günü değildir.

Gün, emperyalistleri adada tutmak, sömürünün, baskının, zorbalığın her türünün ömrünü uzatmak günü değildir.

Gün artık KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti etrafında örgütlenmek, örgütlemek ve mücadeleyi kitlesel hale getirme günüdür.

Neler Oluyor Neler...

İKİ UZLAŞMAZ FORMÜL VAR!

YeniDüzen gazetesi TC'nin Kıbrıs sorununun nasıl çözümlenmesini öngördüğünü ortaya koyan bir haber verdi. Haber şöyle:

"Adada, 3 Eylül'de kapsamlı görüşmelerin başlamasını son derece memnuniyetle karşıladıklarını belirten Babacan (TC Dışişleri Bakanı. B.n), umutlarının bunun neticesinde "1960 garanti sisteminin korunduğu, iki-bölgeli ve siyasi eşitlik temelinde iki eşit kurucu devlet tarafından bir ortaklık devleti kurulması" olduğunu söyledi."

Formülü tekrarlayalım:

"1960 garanti sisteminin korunduğu, iki-bölgeli ve siyasi eşitlik temelinde iki eşit kurucu devlet tarafından bir ortaklık devleti kurulması"

Ve işte bu TC formülünü Talat KKTC adına masaya koymaya çabılıyor.

Ve Hristofyas yoldaş deyim yerindeyse bas bas bağıyor: KC vardır. İşte bu KC'dir ki iki bölgeli bir federasyona dönüşecek. İki kurucu devletmiş, "bakır doğmuş" olmaz öyle şeyler!

Hristofyas yoldaş haklı. Burjuva çerçevede, uluslararası hukuk çerçevesinde işler halledilecekse KC geçerli. O allahın belası, o rezil kepaze, o utanmaz emperyalist haydutların ürünü ve malı olan o 1960 "uluslararası" anlaşmaları geçerliken Hristofyas yoldaş haklı! KC var ve ne demek oluyor o "iki kurucu devlet"?

Gayet basit! TC'nin istediği ve de KC'yi yıkan bir siyaset oluyor o iki devlet. KC yıkılacak, iki yeni ve "eşit" devletçik kurulacak, ve de onlardan KKTC kaynaklı olanı istediği anda yeni kuruluştan çıkıp isterse "bağımsız" olarak kalacak, isterse TC ile birleşebilecek.

Bu olgu herkesin karşısında duruyor. TC'nin ve de KKTC'nin yapmaya çalıştığını anlamayan var mı? Olmaması lazım. Bunu anlamayan varsa Kıbrıs'ta siyaset yapmak, gazetede yazmak gibi işlerle niye uğraşılıyor bu kişiler? Yalancı burjuvalar olduklarından olsa gerek. Başka izahı yok bu işin!

İyi ama o zaman şu basit olgu da herkese malum olmalı: Bu iki yaklaşım burjuva çerçevede uzlaştırılmaz iki yaklaşımdır.

İyi ama o zaman şunun da gayet basit bir olgu olarak herkese malum hale gelmesi gereklidir: Talat-Hristofyas görüşmesi palavrayla iştigaldir. Çünkü, burjuva hükümetlerin temsilcileri olarak görüşmeciyoldaşlar anlaşmayı imkansız kılan ve yukarıda

belirttiğimiz burjuva konumlarına yerleşmiş, o konumlarına kazık çakmışlardır.

Yani anlaşma imkansızdır!

ANLAŞMA OLACAK MI?

Bu formüller dururken anlaşma olmaz!

BM gözetiminde, AB-ABD desteğinde, 1960 anlaşmaları temelinde, burjuva hükümetlerin temsilcileri arasında yapılan görüşmelerle ve karşılıklı olarak bu formüller savunularak bir anlaşma olmaz.

Bu şartlarda ve bu formüller dururken anlaşma olacak diyen Baraka grubu yanılıyor. Bu burjuva çerçeveden çıkmayı kabullenmeyen, bu burjuva-emperyalist çerçeveyi kırmayı düşünmek bile istemeyen toplum temsilcileri tarafından yapılan görüşmeler, bu formüller dururken katıyetle bir anlaşmaya yol açamaz. Anlaşamazlar. Çözemezler.

Nasıl ki toplum temsilcileri olarak Hristofyas ve Talat yoldaşlar mevcut burjuva şartlar tarafından şartlandırılmış konumdadırlar ve faaliyetleri bu burjuva şartların empozesinden kurtulamaz, Baraka grubunun bu hatalı tespiti de Kıbrıs'taki mevcut siyasi şartlarca şartlandırılmıştır.

Bu yanlış KSP'nin Kıbrıs sorununun burjuva-emperyalist temelde dahi çözümünün imkansızlığını ilan edip devrimcileri ve kitleleri Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) kampanyasına katılmaya çağırdığı şartlarda yapılmaktadır. Baraka bu yanlışını düzeltmelidir. Anlaşma yapamayacaklar. Burjuva hükümetler olarak Kıbrıs sorununu burjuva çerçevede dahi çözemeyecekler.

NIKOS YOLDAŞ

Bu iki formül burjuvazinin, bu emperyalist müsvettesi, tarihin çöp kutusundaki sınıf eskisi burjuvazinin pis kokulu diploması saraylarında yüksek sesle haykırılmaktayken Nikos yoldaş da anlaşma olacak diyerek Baraka grubundan yoldaşlarla ele ele

veriyor. Ama o Baraka grubundan yoldaşlar gibi "bu anlaşma olsa ne olur olmasa ne olur", mantığıyla iş yapmadığı için anlaşmanın elde edilmesi amacıyla işbaşı yapmayan herkese kızgın. Baraka grubuna ne zaman kızacak bakalım?

İyi ama sorun; olmayacak duaya amin demek sorunudur. Nikos yoldaş bizim, olmayacak duaya kendisi istediği için tekrardan, ikinci bir kez amin dememizi istiyor. Biz o işi "Annan" döneminde yaptık! Niye yaptık? Yanlış, burjuva siyasetleri savunan yoldaşlara bu işin olmayacağını pratikte göstermek için. Bu işin olmayacağını hem de bizim desteğimize rağmen olmayacağını göstermek için yaptık. Bu işin olmayacağını ve de bu işin olmamasına KSP'nin "bu iş olmaz" demesinin neden olmadığını, bu işin olmama nedeninin burjuvaların içinde buldukları durumdan kaynaklandığını, burjuvaların milli sorunları çözemediklerini ve de çözemeyeceklerini ispatlamak için yaptık. İsteyen "Annan Planı Strateji Taktik" yazısını tekrardan okuyabilir.

(<http://birlesikcephe.org/TR/annan.html>)

Şimdi ise Nikos yoldaş diyor ki: Ama tekrar yapın bu işi? İyi ama 'Annan' döneminin de öncesi var! Biz "Annan" öncesinde de şunu dedik: AKEL ve CTP bir araya gelsin, kendi aralarında bir anlaşma hazırlasın, o anlaşma metni ne olursa olsun biz KSP olarak destekleyeceğiz. Biz bunu da dedik.

Oldu mu? Olmadı. Niye olmadı? Çünkü AKEL ve CTP komünistler olarak değil burjuva kuyrukçuları olarak burjuva şartlarda bir araya geliyorlar. Bu nedenle de Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkleri bir araya getiremiyorlar. Çünkü ulusların arasındaki nifakların burjuva zeminde halledilmesi imkansızdır. Yani biz yoldaşlar yanlışlarını göstermek için çok tavizler verdik. Şimdi o verilen tavizlerin, burjuva siyasetlerin olmazlığını ispatlayan o pratiklerin meyvesini toplama zamanıdır - Nikos yoldaş komünist meyve vermelidir. Biz ise burjuva siyasetlere tavizsizliğimizi korumalıyız!

Yani Nikos yoldaş sen bize gelip de "boşa kürek çekin!" diyeceğine, sen bize gel de emperyalizme karşı, burjuvaziye karşı kürek çek çekeceksen!

Biz AKEL ve CTP'yi defalarca ve çeşitli şekillerde destekledik. Şimdi de onlara, Hristofyas ve Talat yoldaşlara, anlaşma yapmayın demiyoruz.

Yapın! Ama yapamazsınız. Yapamamanızın bizimle uzak yakın alakası yoktur.

Yapın! Yapmayın demiyoruz ki. Yapın diyoruz. Ve de bu burjuva zeminde bu işi yapamazsınız diyoruz. Hepsi bu.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), kuzey Kıbrıs'ta yaşanan duvar yazılama ve ev baskını olaylarına karşı bir basın bildirisini yayınladı. Bildiriye aynen aktarıyoruz:

Kahrolsun Bütün Emperyalistler! Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Son dönemde Kuzey Kıbrıs'taki polisin iş yapış tarzında gözle görülür değişiklikler ortaya çıkmıştır.

Kimlik kartı yok diye 4 genç tutuklanmış, bunların sendikacı olan ailelerinin evleri yasa dışı şekilde aranmıştır.

Duvarlara Kuzey Kıbrıs'ı işgal ettiği BM tarafından bile ilan edilmiş olan Türk Ordusu aleyhine yazı yazdıkları ve afiş astıkları gerekçesiyle yine bir başka 4 genç tutuklanmış ve bunların parti yöneticisi ailelerinin evleri yine yasa dışı şekilde aranmıştır.

Bir yandan AB kurallarına ve BM kurallarına uygun hükümet etmeye çalıştığını iddia eden bir hükümet, diğer yandan AB'de geçerli olan hukuk kurallarını ayaklar altına alarak iş yapan Türkiye'ye bağlı bir polis örgütü.

Bu durum Türkiye'de de mevcuttur. Ve polis örgütünü yöneten ve yönlendiren de tamı tamına AB hukukuna uymaya çalıştığını iddia eden hükümettir.

Başka bir deyişle, aynası iştir kişinin lafa bakılmaz.

Bu meyanda "OVC" adı altında afiş asan gençlerimizin amacının ne olduğu

da anlaşılmaz bir durumdur.

Bir yandan KSP Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti sloganıyla bir kampanya başlatmışken ve tüm vatanseverleri bir çatı altında, emperyalizme karşı çıkan bir çatı altında toplamaya çalışmaktayken, diğer yandan deyim yerindeyse kimseye haber verilmeden, yani "pat diye", "OVC" kurulmaktadır.

Kim kurdu? Programı nedir? Türk Ordusunu dışarı atacaktır. Nasıl yapacaktır?

Yakalanan dört genç Süpremen'den mi heveslendiler acaba? Afişte görüldüğü gibi bir yumrukta mı yıkacaklar Kıbrıs'taki Türk ordusunu? Hadi onu yıktılar, ya sonra; Yunan ordusu ne olacak? Ya İngiliz ordusu? Ve de BM çatısı altında yurdumuza dolmuş olan haydutlar? Onlar ne olacak?

Biz kuzeyde Türk ordusuna, güneyde de Yunan ordusuna laf atanları çok gördük, ama Rum-Türk katliamları başladı mı hemencecik ele Yunan ve Türk silahı alıp burjuva milli cepheye yerlerini alıverenleri de gördük.

Kıbrıs'ın tarihi bu tipler tarafından

yazılmıştır ve bu tarih karşılıklı katliamlar ve bu katliamlar sayesinde emperyalizmin-burjuvazinin kontrolü tarihidir.

Yapmamız gereken şey kuzeyde ve güneyde işçiler, köylüler, esnaflar, memurlar arasında yabancı emperyalistler ve onların yerli burjuva uşaklarına karşı ortak düşmanlık hissini yerleştirmek, bu burjuva-emperyalist güçlerin yaydıkları karşılıklı korku, düşmanlık ve bölünme ruhunu yenmektir.

Bunu mevcut "barışçıl" şartlarda elde edemezsek geleceğimiz yeni katliamlar, yeni burjuva-gerici savaşlarda kırılmalar geleceğidir.

Gençlerimiz bunları kavramalı ve KSP çatısı altında, kuzeyde ve güneyde bu şartların oluşturulması çabasına katkı koymalıdır. Yoksa çok sevdikleri ortak vatana yarar değil zara vermek durumuna düşmektedirler. Bu işler istek meselesi değil, pratik sonuç meselesidir.

CTP hükümeti tüm gençlerimizin derhal serbest bırakılmasını sağlamalı ve emir altında olduğunu iddia ettiği polis teşkilatını disipline almalıdır. Vatandaşların evlerini yasa dışı şekilde

aramak, gençlerimizi siyasi fikirlerini yaymaya çalıştılar diye hapse atmak, CTP hükümeti için kabul edilemez bir durum oluşturmaktadır.

Yoksa vay zavalı CTP'ye!

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuzey Kıbrıs'taki ordusuna gelince,

Daha dün Genel Kurmay Başkanları olarak İlker Başbuğu bu orduyu BM çatısı altında "Barış Gücü" olarak dünyanın dört bir yanına göndermeye devam edeceğini ilan etti. Eh, mademki BM çatısı altında "Barış Gücü" olarak iş yapacaklar, o zaman BM çatısı altında "İşgalci ordu" ilan edildiklerini de kabul etsinler. Ki KKTC anayasasının "geçici" 10. maddesini oraya koyma gereği hissetmişler!

Herkes yerini ve de olaylardan kimin mesul olduğunu bilsin. Çünkü son tahlilde polisin bu tür davranışlarından mesul olan güç TC hükümeti ve onun yönettiği iddia olunan kuzey Kıbrıs'taki işgal gücü olarak ilan edilmiş olunan ve işgal gücü olduğu kendisi tarafından da kabul edilmiş olunan TC askeri gücüdür.

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com Yusuf ALKİM

Birleşik Cephe İçin Mücadele

"Kıbrıs sorunu diye bilinen sorun milli sorundur. Yani milletler arası ilişkilerin düzenleniş sorunu: Milletler arası ilişkiler sömürüye ve zora dayalı ilişkiler mi olacak, yoksa birlikte kalkınmaya ve gönüllü işbirliğine dayalı ilişkiler mi olacak?"

Dünyamız, emperyalist zincirin halkaları olan burjuva devletlerin oluşturduğu bir dünyadır. Bu burjuva şartlarda milletler arası ilişkilerin nasıl düzenlendiğine üstün körü bir bakış bile şu tabloyu ortaya çıkarır:

a- Tüm bağımlı ve "bağımsız" (gerçekte kesenkes bağımlı) ulusal devletler yığını ezen ve sömüren birkaç "büyük" devlet ve bu "büyük" devletlerin ulusal devletleri sömürme tekeli için kendi aralarındaki ve bu ulusal devletlere karşı savaşımı.

b- Bağımlı ve "bağımsız" "ulusal devletlerin" "büyük" güçlerin dayanılmaz baskılarına karşı savaşımı,

c- Ulusal devletlerin kendi ulusal topraklarını genişletmek için kendi aralarındaki savaşımı,

d- Her biri ayrı ayrı ele alınmış "büyük" güçlerin ve ulusal devletlerin kendi ezilmiş ulusal azınlıklarına karşı savaşımı ve bu ulusal azınlıkların onlara karşı savaşımı,

Tüm bunlar milletler arası ilişkilerin sömürüye ve zora dayalı olarak örgütlenmesinin kaçınılmaz sonuçlarıdır. Toprakların, fabrikaların vb. özel mülkiyeti sürdürükçe, burjuvalar arasında bunların mülkiyetini sahiplenme kavgası sürdükçe, yani toplumların burjuvazi tarafından yönetimi ve örgütleniş sürdürükçe milletler arası ilişkilerin sömürü ve zora dayalı örgütleniş, milletler arasındaki ilişkilerin yukarıda sunduğumuz tablodaki çerçeve içinde sürüp gitmesi de gayet anlaşılır ve kaçınılmaz bir şeydir.

Burjuvazi uluslar arasındaki ilişkileri bu çerçeve içinde örgütler. Milli sorunun çözümünden bunları anlar. Başka türlü bir yaklaşım burjuvazi açısından imkansızdır.

Uluslar arası ilişkileri gönüllü işbirliği temelinde örgütlemek burjuvazi açısından imkansızdır. Tarih ve bugünün burjuva gurupları arasındaki ilişkiler bunu açıkça ortaya koymaktadır." (Kıbrıs Sorunu, Kıvılcım Yayınları, http://www.kibristasosyalistgercek.net/webgazette_tr/in dex.php?option=com_content&task=view&id=40&Itemid=50)

Yukarıdaki bu kısa alıntı "Kıbrıs Sorunu" diye bilinen sorunun temel nedenlerini açıklamaktadır. Dahası on yıllardır devam eden bu sorunun neden çözülemediğinin cevaplarını da içerisinde barındırmaktadır. On yıllardır

ÇÖZÜM ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE! Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΕΤΩΠΟ!

Kıbrıs üzerinde etki sahibi olan devletlerin hakim sınıfları olan sermaye gurupları, yani burjuva kesimleri Kıbrıs sorununu çözmek bir yana, onun yaratıcısı ve devamını sağlayan kesimlerdirler. Bu kesimler Kıbrıs sorununu Kıbrıs'ta yaşayan halkın barış içerisinde yaşamasını sağlayacak bir anlaşma ile çözemeler. Onlar ancak kendi burjuva çıkarlarına uygun olarak ve Kıbrıs'ta yaşayan halkı sürekli olarak birbirine kırdırarak 1960'taki gibi bir anlaşmaya varabilirler.

Ancak bugünkü dünya ve bölge dengelerine göre böylesi bir anlaşmayı dahi yapamaz durumdadırlar. Uzun yıllar "ulusal" çizgide hareket eden Kıbrıs Türk tarafındaki Denktaş ve Kıbrıs Rum tarafındaki Makarios, Klerides, Kiprianu gibi liderlerin yürüttüğü görüşmeler sonuç vermemiştir. Çözumsuzlüğün nedeni olarak gösterilen bu "ulusalci" liderliklerin yerine getirilen "solcu" liderler Hristofyas ve Talat ile birlikte yeni bir umut belirmiş ve halkta yeniden çözüm beklentisi yaratılmıştır.

Ancak tespit edilmesi gereken belirleyici faktör bu iki yeni liderin eskilerinden temelde bir farklarının olmayışıdır. Yani her iki lider de kendilerinden öncekiler gibi yukarıda alıntıda da anlatılan Kıbrıs sorununun nedenlerini ve çözüm yollarını gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar. Kıbrıs sorununu kendilerinin çezeceklerini iddia eden bu iki lider kendi ülkelerindeki ve dünyadaki etkin burjuva güçlerin varlığını gözlerden gizlemeye çalışarak sorununun esas kaynağını ortaya koymamaktadırlar. Uluslararası etkin burjuva kesimlerin bugün için Kıbrıs'ta halen var olan yapılanmadan farklı bir düzenlemeye ihtiyaç duyduklarını gösteren herhangi bir veri yoktur. Böylesi bir durumda liderlerin Kıbrıs üzerindeki etkinliklerini kabul ettikleri burjuva kesimlerin istenci dışına çıkarak, var olan yapılanmayı değiştirmelerini beklemek taştan su çıkmasını beklemek demektir. İşte bu nedenle bizler yıllardır söylediğimiz şeyi tekrarlamaya devam ediyoruz; "Çözemeler ve çözmeyecekler!"

Burjuva temelde Kıbrıs sorununda bir anlaşmaya varma çabalarında durum böyleyken, Kıbrıs sorununa gerçek anlamda çözüm üretmenin, yani Kıbrıs'ta

yaşayan halkın birlik ve dayanışma içerisinde çatışmadan uzak gelişimini sağlayabilecek bir düzenlemenin yapılabilmesinin tek yolu olan anti-emperyalist mücadele alanında ise önemli ilerlemeler yaşanmaktadır.

Bu siyasetin ana savunucusu durumundaki Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) Ağustos ayının sonunda düzenlediği basın toplantısı ile "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyasını başlatmıştır. Bu kampanya çerçevesinde yürütülen çalışmalar ile gerek ülke, gerekse de uluslararası örgütler içinde kendine ilerici, devrimci deyen kesimlerle birleşik bir cephenin oluşturulabilmesi için görüşmeler yapılmaktadır. Ayrıca bu kampanyanın kitlelere daha iyi aktarılabilmesi için Türkçe ve Yunanca olmak üzere "Birleşik Cephe" isminde bir broşür çıkarılarak yaygın dağıtımı yapılmaya başlanmıştır. Aynı çalışma internet üzerinden de www.birlesikcephe.org adresi ile sürdürülmektedir.

Kampanya sürecindeki hedef bir yandan bu ittifak siyasetine yakın duran unsurları tespit ederken, diğer yandan da bu siyaseti kitlelere ulaştırmak ve zemin bulmasını sağlamaktır.

Dünya genelinde kapitalist emperyalizm çok ciddi ekonomik krizler yaşamaktadır. Bu ekonomik krizler kaçınılmaz olarak toplumsal krizlere yol açacaktır. Kapitalist üretim ilişkilerinin ulaştığı nokta sistemin devamını tehdit eder boyutlara ulaşmaktadır. Güçlü kapitalist devletlerin sistemin devamını sağlayabilmek için trilyonlarca dolarlık devletleştirmelere gitmesi yaşanan krizlerin bir süre sonra çok daha büyük boyutlara ulaşmasına neden olmaktadır ve olacaktır. Muhakkak ki yaşanan krizlerin atlama ihtimali vardır, ancak kapitalist üretim ilişkilerinin karakteristik özelliği olan bu krizlerden tamamen kurtulmak olanaksızdır. Bugün yaşanan ekonomik kriz bir şekilde geçirilirse de bir süre sonra daha büyük boyutta yeniden ortaya çıkması kaçınılmazdır. Önemli olan sistemin kaçınılmaz olarak yarattığı bu krizler üzerinden kapitalizmi teşhir ve tecrit etmek, insanlığı köleleştiren ve insanlıktan koparan kapitalist üretim ilişkilerini yıkacak örgütlenmeler nasıl oluşturulabilir sorusuna yanıt vermektir.

Ülkemizde KSP tarafından ortaya konan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe ittifak önerisi bu soruya yanıt vermektedir. Ülkemizde üzerimize düşen görev bu mücadele cephesini daha güçlü örmek ve mücadelemizi dünyada kaçınılmaz olarak gelişecek olan anti-emperyalist mücadelelerle birleştirmektir. Bunu en iyi şekilde yerine getirebilmek için kendisine ilerici diyen herkes üzerindeki ölü toprağını silkinerek atmalı ve mücadeleye omuz vermelidir.

Bu mücadele tüm ezilen, sömürülen insanlığın sömürsüz, özgür bir gelecek için verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Ülkemizde elde edeceğimiz en ufak bir ileri adım dahi ezilen, sömürülen tüm insanlığın mücadelesine ivme katacaktır.

Belça'da Yaşanan Karmaşa Çalışanların Suçu Değildir

Kıbrıs Sosyalist Partisi, Belça'da yaşanan sorunla ilgili bir basın açıklaması yayınladı. Açıklamada, Belça'da yaşanan sorunlarda kapitalizmin ekonomik krizlerinin etkisinin büyük olduğuna, ancak en az buhranlar kadar kötü idarenin de bunda payı bulunduğuna işaret edildi.

"Belça'nın kurulduğu ilk yıllarda düzenli muhasebe kayıtlarının tutulmasına özen gösterilmemiştir. Bu durum bazı art niyetli yöneticilerin şirketin maddi varlıklarını çalmasına ve şirkete önemli zararlar vermesine yol açmıştır. Sonraki yıllarda muhasebe kayıtları kontrol altına alınmasına rağmen, yönetici konumundaki sorumluların gerek istihdam, gerekse mal alımı politikalarında şaibeli ve keyfi uygulamaları gelenek haline getirilmeleri kötüye gidişin devamını sağlamıştır. Ve

bu uygulamalar şirketin giderek daha çok zarar etmesine yol açmıştır.

Bütün bu usulsüzlükler, şirket ortağı konumundaki üç sendika ve Belça işyerlerinde çalışan işçileri temsil ettiği iddiasında bulunan Emek-İş ve bu sendikalar üzerinde dönem dönem etki sahibi olan sözde "sol" siyasilerin işbirliği ile hasır altı edilmiştir. Bununla da kalmayıp yanlış ve taraflı uygulamalardan dolayı ortaya çıkan zararlar yine bu tarafların işbirliği ile çalışanlara ödetilmiştir. Belça Mağusa mağazasında yaşanan yangın felaketinden sonra yönetim gerekli sigorta önlemlerini almayarak ortaya çıkan zarar çalışanlara ödetilmiştir, hem de Emek-İş'in onayı ile" denilen açıklamada, CTP ile bazı sendikaların arasının açılmasının ardından önce maaş kesintisi sonra da 10 işçinin işten

atılması sonucuyla karşılaştığı, Belça çalışanlarının CTP yanlısı ve karşıtı sendikalar arasında malzeme yapıldığı vurgulandı.

Emek-İş'ten işçilerin istifaya zorlanmasını da doğru bulmadıklarını belirten KSP yetkilileri, "KSP olarak burjuva sendikacılığın gelmiş olduğu noktayı ibretle izliyor ve kesinlikle onaylamıyoruz. Biz sosyalistler ücretli köleliğin amansız düşmanlarıyız. Sendikaları da ücretli kölelikle savaşmanın en önemli araçları olarak görüyoruz. O halde sendikalar amansızca savaş ilan etmeleri gereken ücretli köleliğin uygulayıcısı olamazlar, olmamalıdır. Halbuki Belça'daki durum tam da budur" ifadelerini kullandı.

Açıklama, Belça'da sahte sendika örgütlemekle sorunların

çözümlemeyeceği, işten atılanların kayıtsız şartsız işe geri alınmaları, emekçilerin birbirine düşmemesi ve dayanışmasını artırması, Belça'nın kurucusu olan sendikaların üyelerinin Belça'ya sahip çıkmaları ve kendi sendika yönetimlerinden hesap sormak için denetleme komisyonları kurmaları ifadeleriyle son buldu.

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

'Kehanet'

Toplumlar arası görüşmeler bir kez daha Kıbrıs halkına umut saçmaya başladı.

1954 yılında, BM gündemine ilk kez alındığından bu yana Kıbrıs sorunu bir türlü çözülmedi.

Geçen 54 yılda taraflar bazı anlaşmalara imza attılar.

Bunların en önemlisi 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti Kurulu ve İttifak Anlaşmaları'ydı.

Çünkü, 54 yılda yürürlüğe konan tek anlaşma bu oldu.

1960 anlaşmaları ile BM üyesi ama 3 tane garantörü olan ve topraklarında bu garantör ülkelerin askerleri ve üsleri bulunan sözde bağımsız bir devlet kuruluyordu.

Uluslararası hukuku ihlal eden sözde bir uluslararası anlaşma yapılmıştı.

Böyle bir anlaşmanın yürümeceği açıktı. Taraflarda da bu anlaşmayı yürütmeye niyet yoktu. Bu anlaşma emperyalist güçlerin çıkarlarını tatmin etmekten çok uzaktı.

Nitekim yaklaşık 3 yıllık bir süre sonra anlaşmalar çöktü. Taraflar birbirine girdi. 1963/64/67 ve 74 yıllarında artarda tekrarlanan toplumlar arası savaşlar, katliamlar ve vahşetin ardından adanın kuzeyinin Türkiye Cumhuriyeti'ne işgal ettirilmesi ile Kıbrıs ikiye bölündü.

Binlerce insan boş yere oldu veya sakat kaldı. Yüzbinler evlerinden yerlerinden söküldü, malından mülkünden oldu.

O gün bu gündür de Kıbrıs sorununa bir türlü çözüm bulunamadı. Binlerce görüşme onlarca anlaşma yapıldı.

Makarios-Denktaş 1977 anlaşması, Kyprianou-Denktaş 1979 anlaşması, Cuellar Belgesi, Annan Planı, Talat-Hristofyas 8 Temmuz anlaşması, 23 Mayıs anlaşması vs. vs...

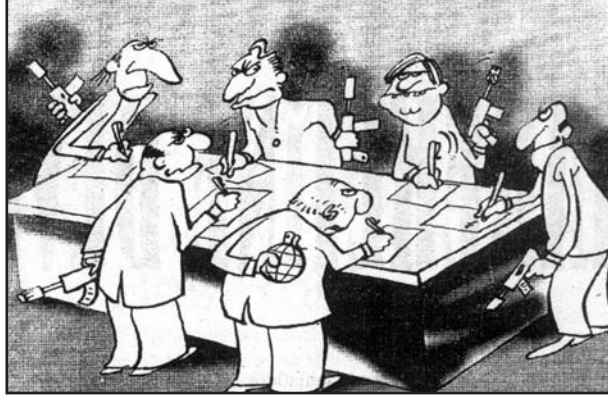
Sonuç: Sıfıra sıfır elde var sıfır!

Kıbrıs halkı bu durumdan iyice bıkmış, usanmıştır.

Kimsede Talat ve Hristofyas arasında başlayan yeni sürece ilişkin olarak ciddi bir çözüm beklentisi yoktur.

Buna rağmen her iki taraf da kitleleri ümitlendirme gayreti içindedirler.

Politik partilerimiz de bu umut pazarında tacirlik yapmanın ötesine gidemiyorlar. Tümü de bir ağızdan; 'iki lideri barış için cesaretlendirmekten, onlara destek olmaktan' söz etmektedirler.

İşte bu süreçte bir tek parti bu emperyalist koroya katılmayı reddetmekte ve ayrı telden çılmaktadır; KSP görüşmeler yoluyla Kıbrıs'a barış gelmeyeceğini ısrarla vurgulamaktadır.

Sağduyu sahibi her Kıbrıslı, Talat ile Hristofyas'ın kendi başlarına barış yapacak yetkileri olmadığını çok iyi bilir.

Talat ile Hristofyas barış yapabilmek için önce Anglo-Amerikanların çıkarlarını gözetmeli, sonra AB, Yunanistan ve Türkiye'nin çıkarlarını korumaya özen göstermeli ve en sonunda, yer kalırsa araya Kıbrıslı Türklerle Rumların çıkarlarını da yerleştirebilmeli, ve bunu ABD-İngiliz emperyalistlerine onaylatabilmeli ki bir barış anlaşmasına imza atabilsinler.

Peki bu mümkün mü?

Birbirinden farklı çıkarları olan bunca burjuva-emperyalist gücün çıkarlarını uzlaştırmak mümkün mü?

54 yıllık deneyim bize bunun mümkün olmadığını gösteriyor.

Bu durumda Talat-Hristofyas görüşmelerinin de en çok bir yıl içinde tıkanmasını ve çıkmaza girmesini beklemek hiç de abartılı bir yaklaşım olmaz.

Talat-Hristofyas görüşmeleri çıkmaza girdiği zaman Kıbrıs halkı yeni bir hayal kırıklığı daha yaşayacak.

Böyle bir durumda, halka barış olacağı yalanını söyleyen, sürekli umut pompalayan partilerin ve kurumların elinde halka sunabilecekleri ikinci bir seçenek var mıdır?

İşte KSP'nin alternatif çözüm planı halkımızın önündeki tek gerçekçi seçeneği oluşturuyor. Bu seçenek Kıbrıs sorununun devrimci çözüm seçeneğidir.

Bu seçeneğin özü, tüm milliyetlerden Kıbrıslı emekçiler ile Kıbrıs'ta yabancı güçlerin işgaline ve emperyalistlerin boyunduruğuna karşı olan tüm kesimlerin güçbirliğidir.

Emekçilerin liderliğindeki bu güçbirliğinin hedefi emperyalizme karşı birleşik bir cephe oluşturmaktır.

Bu cephe adanın her iki tarafında birbirine paralel olarak örgütlenmeli ve mümkün olan her ortamda Türk-Rum tüm milliyetlerden Kıbrıs halkının işbirliğini, ortak mücadelesini ve dayanışmasını sağlamalıdır.

Böylesi bir mücadele hakkında, gerek emperyalist uşakları, gerekse sözde 'sol' gerçekte burjuva kuyrukçuluğu yapan kesimler, 'hayal', 'gerçekçi olmayan yaklaşımlar', 'ayakları yere basmayan politikalar' gibi yakıştırmalarda bulunmaktadır.

Halbuki asıl ayakları yere basmayan politikalar, 54 yıldır yaşayarak ve deneyerek işe yaramadığından artık emin olduğumuz politikalarlardır.

KSP'nin politikası gücünü doğrudan doğruya halktan alan, halka dayanan bir politikadır.

Talat ve Hristofyas'a yardım etmenin ve destek olmanın biricik yolu da budur.

Ya devrim tehdidi savaşı önler, ya da haksız savaş devrime yol açar prensibinden hareketle, Kıbrıslı kitlelerin emperyalizme karşı ortak ve güçlü bir mücadelesi, emperyalistleri Kıbrıs'ta bir burjuva barış anlaşmasına zorlayabilecek tek güçtür. Birleşmiş Kıbrıs halkının emperyalizme karşı yürüteceği mücadeleden gelecek tehdit olmadan emperyalistler Kıbrıs'ta bir burjuva barış bile yapamazlar. Yapamayacaklar.

O halde görüşmecilere destek olmanın biricik yolu da anti-emperyalist cephemizi oluşturmak. onu inşa etmek ve güçlendirmekten geçer.

KSP'nin bu politikası daha şimdiden birçok politik çevrede itibar görmeye ve zihinleri zorlamaya başlamıştır. Ama bu politikanın asıl öne çıkışı Talat-Hristofyas görüşmelerinin tıkanması ve başarısızlığa uğramasından sonra olacaktır.

Seçeneksiz kalacak olan kitleler, onların mesleki ve sendikal örgütleri, birleşik cephe politikasının haklılığını kavrayacak ve bu cephe içinde yerlerini almaya başlayacaklardır.

Önümüzdeki yıldan itibaren ülkemizin yükselen yıldızı KSP'nin yıldızı olacaktır.

KSP'nin birleşik cephe politikasını dikkatle izleyin.

KSP'yi izleyin.

Kıbrıslı komünistler, gerek Kıbrıs sorunu konusunda takındıkları tutarlı ve ilkel tavrıyla, gerekse ülkede yaşanan diğer sosyal sorunlar karşısındaki tutarlı sınıfsal esasa dayalı yaklaşımları ile yükselişe geçmişlerdir.

Ülkenin yükselen yıldızı KSP'nin kızıl yıldızdır.

İzleyin!

Gerekli Olan Emekten Yana Birlikteliktir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), CTP hükümetinin işçi ve emekçilerin yükümlülüklerini daha da geriye götüren uygulamalarına karşı sendikal hareketin durumunu ele alan bir bildiri yayınladı. Aynen aktarıyoruz:

Hükümet politikalarına karşı sendikaların yaşadığı tartışma süreci, ibret vericidir.

Hükümetin zamlar başta olmak üzere birçok liberal politika ile emekçilere olan saldırısını artırması, sendikaların "tepkisine" neden olmakla birlikte yeni bir tartışmayı da başlatmıştır.

Sendikaların bir kısmı (içlerinde açıkça sağ olanları da dahil) diğer bir grup sendikayı "hükümetçilikle" suçlarken, onlar da Kıbrıs sorununun çözümünü istememek eleştirisini yöneltiyorlar.

Aralarında tescilli sağıcıların da bulunduğu sendikalar grubu hükümeti eleştirmekte, ancak yerine alternatif de koyamamakta, sunulan bazı alternatiflerin ise denenmiş ve işe yaramaz olduğu ortaya çıkmaktadır.

CTP yanlısı tutum alan sendikalar ise zam gibi olaylara karşı ara sıra tepki

göstermekle yetinilmesini, CTP'ye ve Talat'a fazla yüklenilmesini salık vermekte, yani şimdiki hükümetin yedek lastiği rolünü oynamaktadırlar.

Sorunun kökeninde emek-sermaye mücadelesi yatmaktadır.

Sorunun kökeninde bu ülkenin emperyalizme bağımlılığı yatmaktadır.

Sömürücü sınıflar, emperyalist güçler işçi ve emekçilerin başından defedilmediği sürece de bu ülkede ne zamların, ne de ekonomik krizlerin önü alınabilir.

Peki birbirine düşmüş durumdaki bu sendikalardan hangisi işçi sınıfının iktidarını istemektedir?

Bu sendikaların hangisi emperyalizme karşı tam anlamıyla bir bayrak açmıştır?

Ara sıra Türkiye'ye eleştiriler yöneltmekle, kimi zaman İngiliz üslerini eleştirmekle ama günün sonunda onların varlığını meşrulaştırıp garantileyen anlaşmaların peşinde koşmakla, halkı da bu temelde

örgütleyerek koşmasını sağlamakla, Talat'a sabah akşam destek mesajları yollamakla, velhasıl bu ülkenin emperyalizme bağımlılık türlerinden bir tanesini ana hedef olarak gündemine almakla anti-emperyalist olunmuyor!

Bol bol Yunan kuvvetlerine kızmakla, İngiliz üslerine laf söylemekle, Türk işgaline karşı ağızını açmayıp, ülkenin bağımsızlığı adı altında bağımlılığı savunmakla, bu düzenden nemalanmaya devam etmekle ne emeğin yanında yer alınıyor, ne de ülkenin bağımsızlığı savunulmaktadır!

Ülkede emek mücadelesi zaten bölünmüş durumdadır!

Ülkenin emek güçleri rayından çıkmış, işe yaramaz bir siyasetin takipçileri olarak ancak bazı temel noktalarda grev örgütleri duruma gelmişlerdir.

Birtakım gündelik sorunlara eylemler, protestolar veya grevlerle geçici çözümler bulunabilir, reformlar elde edilebilir.

Ancak bunların kalıcılaştırılması,

daha doğrusu işçi ve emekçilerin insanca yaşayıp gelişmesinin sağlanması ve garantilenmesi ancak ve ancak devrimle mümkündür!

Kendine emek, barış, demokrasi gibi kavramları ilke edinen örgütler bu temel hedefi devamlı ve bilinçli şekilde gözardı etmekle, devrime karşı suç işlemiş durumdadırlar!

Şimdi birbirlerini sağıcılık-solculuk, hükümetçi-hükümet karşıtı gibi suni kavramlarla suçlamanın değil, izlenen hat olarak yanlışlığın ve duvara toslanışlığın hesabını vermek zamanıdır!

Şimdi süreç eleştiri-özeleştiri sürecidir!

Süreç, işçi ve emekçilerin önünde en büyük set olan emperyalizmi yıkmak için kolları sıvamak, kapitalist üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması amacıyla halkı örgütlemek ve birleşik cepheye buluşmak sürecidir!

Bunların gözardı edilerek yürünen yol ne yazık ki bataklığa çıkacaktır!

Bunun örneklerini halen daha yaşamaktayız ve artık yaşatmamaya kararlıyız!

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

Can Kurtaran Filika

-İki ay önce Tuzla'da ölen
ve "unutulan" üç işçiye-

"Tuzla tersanesinde üç işçi daha"...

Söylemesi ne kadar kolay.

Zorlanmadan yapılabilecek bir haber...

Ne Ergenekon'a benziyor ne Kıbrıs sorununa.

85'ten bu yana 100'ün üzerinde işçi ölmüş ne var ki...

İstatistik verince haber daha tatlı olmaz mı ki...

Kimse orası mezbahaya dönmüş demez ki.

İnsan kesen, et doğrayan, boğan, boğduran.

Git tersanenin önüne, öfkeli birkaç işçiyle röportaj yap, işçi "haddini" aşmaya başladığında da "Evet Bay X sende" diyerek yayını kesiver.

Üç insan daha öldü orada.

Kimin umrunda...

Nerede öldüler biliyor musunuz?

Filikada.

Yani, can kurtarma teknesinde.

Test yapıyormuş patron.

Yaptırdığı geminin filikası müşterilerinin güvenliğine uygun mu diye...

Ya filika güvenli çıkmazsa?

N'olur patronun ticari itibarı!

Onun için bu testi ancak canlılara yaptırmalı.

İşçiler ne güne duruyor?

Binsinler filikaya, baksınlar güvenli mi değil mi?

Eksiği hatası varsa, zaten bunu ölerek patronlarına iletcekler.

Başkasının canını kurtaracak filikada, canlarını teslim edecekler...

Yaşanan, bir tatbikattır adeta.

Askeri tatbikatta ölen askere eğitim zayıfatı deniyor.

Öldürene hiçbir şey yapılmıyor.

Peki patronun parası için öldürülenlere ne denecek?

İş "kazasında" ölene şeref madalyası mı takmış hükümet?

Ve de en mühimi, katiline ne yapar bu memleket?

Kafalara baret takmaktan öteye mi gidildi sanki?

Askeriyede miğfer, tersanede baret.

Gerisi teferruat, iş yürüsün yeter ki, allah versin bereket...

İşçi bağırıyor tersane kapısında.

"En yakın arkadaşım. Sabah poğaçaya yedik"...

Sana az peynirli poğaçayla bir çay,

Ona jambonunu eksik getiren hizmetçisine haktır kalay.

Sana "bugün de ölmedik çok şükür" tesellisi,

Ona banka kredisi, bono, tahvil, hisse senedi.

Sana "Karım hasta ne yapacağız" derdi,

Ona metresiyle İbiza tatili.

Ona "değerli işadamı, medar-ı iftihar" payesi,

Bilmem ne üniversitesinde fahri doktora,

Sana mezar can kurtaracak filika...

Yetmedi mi?

Alınacak bir canımız kalmıştı...

O da bir bir yetmedi mi?

Kapitalist-Emperyalist Aplojistler

Bir yıldan fazladır devam eden kapitalist-emperyalist finans krizi son haftalarda çok büyük dalgalarla devam ediyor. Dünyanın dev finans tekellerinin yıkımını beraberinde getiren bu finans krizi kapitalizmin ne kadar kokuşmuş köhne bir sistem olduğunu da açığa vuruyor.

Üretimden tamamıyla kopmuş, tamamıyla spekülasyon temelinde yükselen borsalar işletmelerin gelecekteki karları üzerinden kumar oyunundan başka bir şey değildir. Finans oligarşisi bu yöntemle işletmelerde işçileri daha da sömürmenin, azami karları daha da artırmanın yolu olarak bu yöntemlere baş vuruyor.

Daha 20 yıl öncesinde kapitalizmin çıkmazlarının gerekçelerini sosyalizmin varlığı ile suçlayan kapitalist-emperyalistler Sovyetler Birliği'nin çökmesi ile dünyada global ekonomi sayesinde refaha ulaşılacağına nakaratlarını tekrarlıyorlardı. O kadar ki bir zamanların sosyalistleri sosyalizmin bir rüya olduğunu ilan etmişler ve kapitalist-emperyalist sistemde yerlerini almaktan geri durmamışlardır.

Ancak son dönemde yaşanan krizler Marx'ın yıllar önce ortaya koyduğu kapitalizmin kendi içinde var olan antagonizmayı bir kez daha tüm çıplaklığı ile açığa vurdu. Üretimin ve de emeğin muazzam sosyalleşmesi ve ürünlerin bireylerin özel mülkiyetinde olması kapitalizmin bu antagonizmasını periyodik olarak muhteşem bir şekilde açığa vuruyor. Ekonomik, finansal ve sosyal krizleri olmayan bir kapitalizm-emperyalizm düşünülemez.

Kapitalizmi "en iyi sistem" olarak savunan gerek sermaye sahipleri gerekse de onların aydın-akademisyen kesimleri kapitalizmin bu süreçlerini "yaratıcı yıkım (creative destruction) süreci" olarak adlandırarak kapitalist-emperyalist sistemi haklılaştırmak için her türlü mazereti sıralıyorlar.

Oysa insanoğlu yeni bir toplumsal sistemi de yaşamıştır. 1917 Bolşevik Devrimi ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde kapitalizm-emperyalizm yıkılmış ve insanın insan tarafından sömürsünün olmadığı, insanların sürekli artan ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik planlı bir ekonomi ile sürekli gelişen ve ekonomik ya da finansal kriz yaşamayan bir sistem kurulmuştur. SSCB'nin kurulmasından sonra kapitalist-emperyalist dünya 1930'ların büyük ekonomik krizini yaşamış, dünyayı yeniden paylaşmak için ikinci bir dünya savaşını başlatmış 50 milyon insan bu savaşta hayatını kaybetmiştir.

Üretimin ve de emeğin muazzam sosyalleşmesi ve ürünlerin bireylerin özel mülkiyetinde olması kapitalizm-emperyalizmi periyodik krizlere itiyor ve kapitalizm-emperyalizm bu krizleri bir türlü atlatamayacaktır. Her kriz döneminde milyonlarca işçi, emekçi yoksulluk ve açlığa itilirken sermaye sahipleri sermayelerini sağlama almak amacıyla üretimi durduruyor. Yıkım sadece fabrikaların kapatılması ve çürümeye terk edilmesi ile bitmiyor. Milyonlarca aile kendilerinin hiçbir suçu olmadığı halde kapitalist-emperyalist ekonomik yıkımın kurbanları oluyor. Aileler paramparça oluyor, sadece büyükler değil çocuklar ve

emekliler de aç ve hastalıklarla boğuşarak hayatlarını yitiriyor. Kapitalizmin yarattığı ekonomik yıkım tam bir savaş yıkımı gibi. Bir farkla: Bombaların patlamadığı yıkımla...

Ve sermaye sahiplerinin hükümetleri çalışanlara ücret artışı vermemek için binbir dereden mazeret üretirken bu finans krizi karşısında tüm varlıklarını kaybedecek finans oligarşisine can simidi atıyor. Hem de bin milyar dolardan fazla bir para ile...

Bu günlerde daha fazla ABD ve İngiltere'de yaşanan finans krizi karşısında "solcu"

üstatlarımız bu krizin kaynağını, bu kokuşmuş sistemin antagonizmalarını

açıklayarak nasıl ve neden yıkılıp değiştirilmesi gerektiğini anlatmak yerine bir dizi Batılı burjuva-emperyalist aydınların laflarını tekrarlayarak kitleleri avutmaya girişiyor.

Oysa kapitalizmin ne olduğunu kitlelere çok daha kolay anlatmanın ve onun neden değiştirilmesi gerektiğinin zamanı tam da kriz dönemleridir. Kitleler halihazırda

yaşadıkları yıkım ortamında bunu çok daha kolay görebiliyor. Çalışacak bir iş bulamayan bir işsiz neden iş bulamadığını çok daha iyi anlar.

Haftada 40-50 saat çalışan bir anne ve bir baba neden çocuklarının ihtiyaçlarını karşılayamadıklarını çok daha iyi anlar.

Kendilerini "solcu" ilan eden Tahir Yeşilada gibi akademisyenlerimiz yaşanan bu krizi Avusturyalı bir ekonomiste dayanarak "yaratıcı yıkım (creative destruction) süreci" ilan ederken ardından da "Dünyanın bütün işletmeleri küçülün!" (YeniDüzen, 29.9.2008) çağrısında bulunarak sermaye sahiplerine akıl hocalığı yapıyor. Ya işçiler? Ya binlerce milyonlarca insan? Tahir Yeşilada için onun önemi yoktur. Onlar sadece bir rakam?

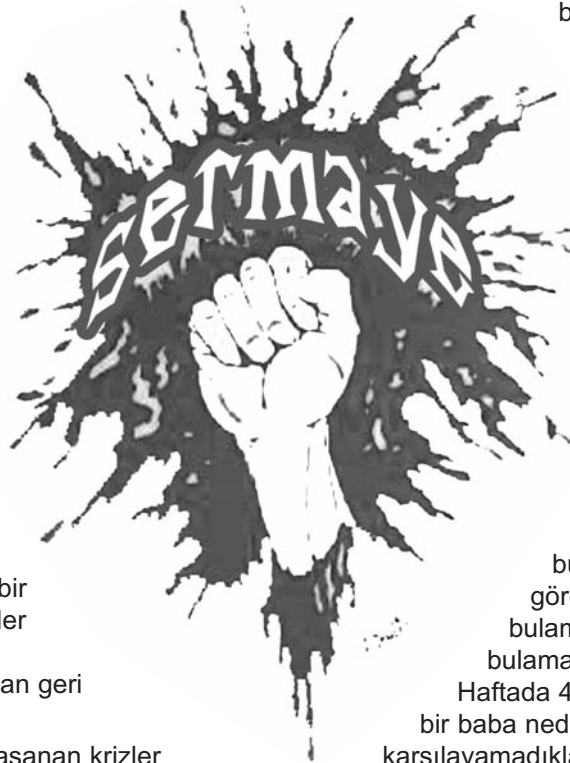
Diğer yandan Nazım Beratlı gibi bazı "solcu" aydınlarımız tarihten örnekler vererek kapitalizmin krizlerinin ne kadar derin olabileceklerini anlatırken kapitalizmin bu krizleri atlatarak varlığını sürdürdüğünü ve nasıl güçlendiğini anlatmakta, toplumsal devrim için uğraşmayı bir "ütopya" olarak ilan etmektedir. İşçilere ve emekçilere kapitalizmin çelişkilerinin en zayıf halkalarının neler olduğunu ve uzlaşmaz çelişkiler-antagonizmalar- sayesinde kapitalizmin tarihin çöplüğüne gitmek zorunda olduğunu anlatmak ve çalışanları bilinçlendirmek bu "solcu" aydınlarımızın akıllarına bile gelmiyor!

Ne diyelim?

"Filozoflar dünyayı değişik şekillerde anlatırlar. Önemli olan onu değiştirmektir" (Marx)

Bu aydınlarımız bilimsel sosyalizmin kurucusu Karl Marx'ın bu sözlerinin ne anlama geldiğini düşünmemişler bile... Ya da düşünmek bile istemiyorlar.... Bunlar kapitalist-emperyalist aplojistler!

Kapitalizm-emperyalizm can çekişiyor. Can çekiştikçe kokuşuyor. Can çekiştikçe etrafa hastalık yayıyor. İnsanca yaşamak istiyorsak kapitalizm-emperyalizmi gömmek zorundayız. Onun yerine insanca yaşamayı sağlayacak, insanın insan tarafından sömürsünün olmadığı insanların sürekli artan ihtiyaçlarını karşılayan yeni bir toplum, SOSYALİST-KOMÜNİST bir toplum için mücadelemizi yükseltmeliyiz.

Küresel Ekonomik Kriz Nedir ve Nasıl Başedebiliriz?

1. Ekonomik Bunalım Kapitalist Sistemin Bir Kısır Döngüsüdür

1970 yılından bu yana dünya kapitalizmi ilk kez enflasyon ve ekonomide gerileme (recession) olgularına bir arada tanık olduğumuz bir ekonomik bunalım yaşamaktadır.

Son 18 ayda tahıl fiyatları tam ikiye katlandı.

Petrolün varil fiyatı 130 Dolar'a kadar çıktı. Bu, petrol fiyatlarının 2000 yılına göre 10 katı, 2007 yılına göre de iki katıdır.

Bu olgu aynı zamanda 3. petrol krizi olarak da ifade edilebilir.

Birincisi, İkinci Dünya Savaşı sonrasında, "kapitalizmin altın devri" olarak tanımlanan uzunca bir dönemin sonunda, 1973-74 yıllarında gerçekleşmişti.

İkincisi de Keynesci ekonomik teorilerin de işe yaramazlığını belgelemiş olan 1980 krizi.

Bu yeni kriz öncelikle finans kurumlarını vurdu.

İlk bakışta görünen şu ki; büyük finans kuruluşları, hisselerine sahip oldukları petrol şirketlerinin değerlerini suni olarak yüksek tutabilmek ve aşırı kârlar elde edebilmek için petrol fiyatlarını sürekli olarak artırmaktadırlar.

Bunu yaparken, kapitalizmin ekonomi uzmanları bu finans şirketlerine kendi mezarlarını kazmakta olduklarını anlatacak yeteneğe bile sahip değildiler.

Petrol fiyatlarına paralel olarak her şeyin maliyetleri yükseldi. Özellikle de inşaat maliyetleri arttı. Mortgage (ipotek) yoluyla konut ve iş yeri satın alan emekçiler ve küçük esnaf, aylık taksitlerini ödeyemeyecek duruma geldiler. Kuşkusuz aşırı enflasyon, alım gücü düşen emekçilerin alışverişlerini de azalttı. Tüm sektörlerde üretim fazlası doğdu. Kapitalizmin üretim fazlası krizi başgösterdi.

Kriz en çok inşaat sektörünü finance eden banka ve bankerleri vurdu.

Önce İngiltere'de Northern Rock adlı finans şirketi dara düştü. İngiliz hükümeti Northern Rock'u devletleştirerek olaya müdahale etti.

ABD Federal Reserve (Merkez Bankası) 2008 Mart ayında piyasaya yarım trilyon Dolar sürerek ve çok ciddi bir sarsıntı geçiren Big Stearns adlı büyük bankayı JP Morgan grubunun satın almasını sağladı.

İngiltere ve ABD de yaşanan bu gelişmeler post modern, neo-liberal ekonomik yaklaşımların, yani serbest piyasa ekonomisi denen "mucizenin" çöpe atılması anlamına geliyordu.

ABD Merkez Bankası'nın iflas bayrağını açan finans kurumlarına yardım etmesi durumu kurtarmaya yetmedi.

Bear Stearns'dan sonra, Fannie Mac ve Freddie Mac adlı mortgage şirketlerinin de imdadına koştu. Buna rağmen piyasalardaki gerginlik ve huzursuzluk durulmadı.

Ardından Lehman Brothers adlı dev yatırım bankası ödeme gücüne düştü ve iflas bayrağını çekti. Bunu AIG'nin devletleştirilmesi takip etti.

Sırada başkaları da var.

Batın finans kuruluşları hep tefecilikle uğraşan kapitalist parazitlerin emeğin sömürülmesinden elde edilen karları, rant olarak paylaştıkları birer asalaklar yuvası.

Kapitalist dünya bu mali krizi kolay atlatacak gibi görünmüyor. Çünkü bu kriz, yalnızca bir finans bunalımı değildir.

Yüksek enflasyon, küresel ısınmayla gelen kuraklık ve buna bağlı olarak dünya çapında gıda fiyatlarının yükselmesi, her biri ayrı ayrı ekonomik krizlerin tetikleyicileridir.

Kapanan işyerlerinde ıssız kalan yüzbinlerce proleterin tüketim süreçlerinden de büyük ölçüde dışlanması; ıssızlık ve açlık, ekonomileri küçülmeye zorluyor.

Yani bir yanda enflasyon, öte yanda ekonomik daralma.

Bu süreçler işçileri ve emekçileri yaşam düzeylerini korumak için mücadeleye itecektir. Önümüzdeki süreç, sınıf mücadelelerinin dünyanın her tarafında artmasına gebecektir.

Hükümetler kamu giderlerinden kısıtlama yoluna, vergileri artırma yoluna gittikçe, çalışanların bunları reddedecekleri ve bu uygulamalara karşı direnme yoluna gidecekleri aşıkardır.

Nitekim bu yıl içinde Vietnam, Bangladeş gibi Güney Asya ülkelerinde gıda fiyatlarındaki artışlara karşı ciddi ayaklanmalar görülmüştür.

Bu durum uluslararası emperyalist burjuvaziyi endişelendirmektedir. Nitekim halkların yükselen öfkesini yatıştırmak için çeşitli gıda ve sosyal yardım programlarını devreye sokma çabası içindedirler. Hatta Suudi Arabistan Kralı, özellikle Mısır'da açlığın önüne geçmek için yüz milyonlarca Dolar'lık yardım yapmak zorunda kalmıştır.

Kuşkusuz bunu iyilikseverliklerinden yapmıyorlar. Devrim tehdidi karşısındaki korkularından yapıyorlar.

Ülkemizde de bu dünya çapındaki krizin etkileri yakından hissedilmektedir. Hatta rahatlıkla diyebiliriz ki 2000 yılında yaşanan bankalar krizi ve konut ve konutzedeler krizleri ile Türkiye ve KKTC bu krizin öncülleri olmuşlardır.

Adanın her iki tarafında da gıda, petrol ve elektrik fiyatları fahiş düzeylerde artmıştır.

Her iki tarafta da hükümet edenler kamu giderlerinden olabildiğince kısıntı yapmaya çalışmaktadırlar. Buna mukabil sendikalarımızda da hareketlenme ve direnişler görülmektedir.

2. Engels ve Kapitalizmin Krizleri:

Krizler kapitalist üretim biçimlerinin kronik olgularıdır. Kapitalizmde pazarın gelişimi üretimin gelişimine ayak uyduramaz. Gelişen üretim biçimleri sayesinde giderek artan, bollaşan ürüne rağmen, sermaye sahibinin özel mali olan bu ürünü alabilecek alım gücüne sahip yeterli tüketici bulunamamaktadır. Proleterler açlık ve yoksulluk içinde, kendi ürettikleri ürünlere sahip olamazken, kapitalist de bu ürünleri satacak yeterli pazarı bulamaz. Kapitalizmin bu kısır döngüsü belirli aralıklarla "üretim fazlası krizleri"ne yol açıyor.

" (...) Her 10 yılda bir ticaret tıkanıyor, doyuyor, ürünler yığılıp satılamıyor, bir biçimde ortada kalıyor. Nakit para görünmez oluyor, krediler ortadan kalkıyor, fabrikalar duruyor. Emekçi yığınlar fazlası ile ürettikleri temel ihtiyaç maddelerinden yoksun kalıyorlar. İflaslar, icra yoluyla satışlar birbirini kovalıyor. Durgunluk yıllarca sürüyor. Tâ ki yığılmış mal stokları az ya da çok indirimle nihayet eritilene kadar ve üretimle mübadele yavaş yavaş yeniden rayına oturana kadar. Ürünler gibi üretici güçler de ya yok pahasına elden çıkarılıyor veya imha ediliyor. Sonra giderek hız artıyor, tırıs kalkış başlıyor, sanayi tırıs giderken dörtlü geçiyor, buda bir daha artıyor, ta ki sanayinin, ticaretin, finansın ve spekülasyonun bu dolu dizgin gidişi tam bir engelli koşuya varana dek ve en sonunda da en soluk kesici sıçrayışların ardından yine başladığı yerde - krizin çukurunda - bitene dek. Ve hep bir daha, bir daha." (Engels- Ütopyadan Bilime Sosyalizm, s.73, Evrensel yayınları)

Burjuva ekonomisti Fourier bu krizleri "aşırı bolluk krizleri" olarak nitelemekle hepsinin adını koymuş oluyordu.

Şimdi sağduyu sahibi herkes elini vicdanına koyup söylesin. Şu anda dünya ekonomisinde yaşanan gelişmeler, Engels'in yüz kadar yıl önce yazdığı yukarıdaki satırlarda anlatılanların ta kendisi değil midir?

Bu noktada okuyucuya Engels'in yukarıda belirttiğimiz eserinin 73'üncü sayfasından 82'nci sayfasına kadar olan bölümü okumasın tavsiye ediyorum. Orada, tıpkı bugün görüldüğü gibi Kapitalist krizlerde burjuva devletin bazı şirketleri devletleştirme yoluna bile başvurabileceği açıkça belirtilmiştir.

3. Krizle Nasıl Başedebiliriz?

Kapitalist krizle başedebilmenin tavsiye edilebilir bir yolu yoktur. Çünkü kapitalizmin kronik bir hastalığı olan "aşırı bolluk krizleri" düzenli aralıklarla insan topluluklarını vurmaya devam edecektir.

Sendikaların ve meslek örgütlerinin çalışanların haklarını korumak için direniş göstermeleri, patronlara karşı mücadele etmeleri şarttır. Ama asıl olan kapitalist emperyalist sistemden insanlığın kurtuluşu için yürütülecek olan devrimci siyasi mücadeledir.

Tüm kitleler, sendikal ve mesleki örgütler direnişlerini kapitalist sistemin yıkılması mücadelesini yürüten devrimci siyasete omuz vererek ilerletmelidir.

Krizler kapitalizmin er geç çökeceğinin habercisidir.

Çözemezler, Çözmeyecekler!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), yeniden başlayan müzakere süreciyle ilgili görüşlerini içeren iki basın bildirisi yayınladı. 3 Eylül'deki görüşmeler dönük bildiride görüşmelerden sonuç beklenmemesi gerektiği, ülkede kangren haline gelmiş olan mülkiyet, garantörlük ve vatandaşlık gibi sorunların çok büyük bir emperyalist empoze olmadığı takdirde çözümlenemeyeceği kaydedildi. Bu görüşmelerin tek farkının iki müzakerecinin de "sol" bir geçmişe sahip olması olduğu ifade edilen bildiride, masada işçi ve emekçilerin ortak çıkarları olmadığı takdirde iyiniyetlerle bu sorunun çözülemeyeceği, emperyalist güçler ve

işbirlikçilerinin iktidarına yönelmemiş bir çözüm türünün asla sonuç vermeyeceği vurgulandı. Bildiri, "Kıbrıs sorununu çözmek, ülkemizin tüm emperyalistlerden arındırılmış, bağımsız bir ülke haline getirilmesiyle, anti-emperyalist mücadeleyle mümkündür!"

On yıllardır dünyanın hiçbir yerinde ulusal sorunları çözemeyenler yine çözemeyecekler!

Bundan kimsenin kuşkusu olmasın!" ifadeleriyle son buldu.

İkinci görüşmeyle ilgili yayınlanan bildiride ise, 3 Eylül'de yayınlanan bildirinin arkasında bulunduğu belirtildi.

"Şu anda sürdürülmekte olan süreç ise bir burjuva-emperyalist anlaşma sürecidir. Bu süreç, emperyalist güçler ve yerli işbirlikçileri arasında çıkar kavgasının "barışçıl" yollarla sürdürülmesi hadisesidir.

Görüşme süreci tarafların tek kelimeyle birbirlerine aba altından sopa göstermesi ile açıklanabilir. Kameralar karşısında verilen gülümseyen pozlarla, içilen kahvelerle Kıbrıs sorununun çözüleceğini sananlar yanıltılmaktadır. Dahası, Kıbrıs sorununda bir anlaşmaya varılmasının iki toplum "liderinin" iradesine, inisiyatifine kaldığını ileri sürmek tamamen akıl dışı bir yaklaşımdır. Liderler bağımsız değildir, belli başlı emperyalist güçler adına masada

oturmaktadırlar. Kaldı ki Kıbrıs sorununu yaratan emperyalist güçlerden birinin yanında saf tutarak soruna çözüm getirileceğini savunmak başlı başına çılgınlıktır!

Masada işçi ve emekçilerin, gerçekten barışçıl yollarla bir araya getirilerek ilerletilecek çıkarları yoktur. Masada, Kıbrıs'ın özgürleştirilmesi, bağımsızlaştırılması ve Kıbrıs işçi ve emekçilerinin sömürü cenderesinden kurtarılması yoktur. Masada olan, irili ufaklı emperyalistler ile yerel patron takımının çıkarlarının nasıl uzlaştırılacağı vardır" denilen bildiride, Kıbrıs halkına, başlatılmış olan "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyasına katılma çağrısı yapılarak tek gerçekçi, akılcı ve mümkün çözüm türünün anti-emperyalist, bağımsız bir Kıbrıs yaratmak olduğu savunuldu.

KSP düzenlediği basın toplantısı ile yeni bir siyasi kampanya ilan etti.

Çözüm Anti-Emperyalist Birleşik Cephe!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) 28 Ağustos günü gerçekleştirdiği basın toplantısında Kıbrıs sorunu ile ilgili alternatif çözüm önerisini kamuoyunun gündemine getirdi. Kıbrıs sorununa çözüm bulma çabaları çerçevesinde Kıbrıs Rum ve Türk liderleri arasında yürütülen görüşmelerin de değerlendirildiği basın toplantısında, KSP'nin görüşmeler sürecinden bir beklentisi olmadığı vurgulandı. Sorunun kaynağının Kıbrıs halkının çıkarları ile Kıbrıs üzerinde hegemonya sahibi emperyalist güçlerin çıkarları arasındaki çelişkiye olduğuna dikkat çekilen açıklamada sorunu ortadan kaldırmanın tek yolunun Kıbrıslı Rum ve Türk halkının birlikte yürüteceği anti-emperyalist mücadelede olduğu vurgulandı.

Düzenlenen basın toplantısında, KSP'nin Kıbrıs sorununun çözümü konusunda tek yol olarak gördüğü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programı ile ilgili bilgi verilerek, bu çerçevede siyasi bir kampanyanın başlatıldığı duyurusu yapıldı. KSP tarafından önerilen alternatif çözüm programında mülkiyet, vatandaşlık, garantörlükler ve gerek İngiliz üsleri, gerekse de Türk ve Yunan askeri birlikleri ve üsleri ile ilgili açılım da yer alıyor.

Düzenlenen basın toplantısında ayrıca KSP'nin yeni Parti logosu da basına tanıtıldı. Verilen bilgiye göre yeni Parti logosu eskisi ile birlikte kullanılmaya devam edecek.

Basın toplantısında KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkim tarafından okunan metni aynen yayınlıyoruz.

"Kıbrıs işçi ve emekçileri, tüm ilerici ve demokratlar, değerli basın mensupları,

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) Merkez Komitesi Kıbrıs sorununda son dönemde yaşanan gelişmeleri kapsamlı bir şekilde değerlendirerek Kıbrıs sorununa çözüm bulma çabalarına ve ülkemizin yeniden birleştirilmesi mücadelesine yönelik görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur.

KSP, emperyalizm şartlarında, burjuva iktidar şartlarında, milletler arası ilişkilerin barışçıl, eşitlikçi, özgürlükçü ve milletler arası dayanışmaya dayanan bir çözümün imkansızlığını vurgulamaktadır. Milli bir sorununun olan Kıbrıs sorunun çözümü için Kıbrıs'ta emperyalist zincirin kırılması zorunludur.

Bugünkü kapitalizm, yani emperyalist kapitalizm bir dünya devletleri zinciri oluşturur. Özgür olabilmek için, Kıbrıs sorununu çözebilmek için bu zinciri kırmak, milletler arasındaki sorunların, yani milli sorunların kaynağı olan emperyalist dünya sisteminden kopmak gereklidir. Bu sonucu elde etmek için de tüm varlık ve yaşamlarını dünya emperyalizminin varlık ve yaşamına bağlayan sınıfların iktidarına son verilmelidir. Bu sınıflar büyük burjuvalar sınıfıdır. Bizim çözüm önerimiz de işte bu anlayış üzerinde temellenir, bu anlayış üstünde yükselir.

Ülkemizdeki KSP dışında kalan sol kanat partileri bu anlayışı reddetmektedirler. Aynı zamanda sadece sol kanat partilerin birliğini oluşturup sol iktidarlar olmayı da reddeden bu partiler, AKEL ve CTP, burjuva hükümetlere ortak oldukları bugünkü şartlarda, burjuvaziyi birlikte, ve de yabancı güçlerle birlikte hareket etmekte iken Kıbrıs sorununu çözeceklerini iddia etmektedirler.

Buyursunlar çözsünler. KSP böyle bir çözümü destekleyecek tek bir adım atmayacaktır. KSP burjuva-emperyalist güçler arasında bir savaş üzerinden elde edilmedikçe, burjuva-emperyalist bir çözümü önleyecek tek bir adım da atmayacaktır. Burjuvalar arası anlaşmazlığın sorumluluğu bize yüklenemeyecektir.

Bu nedenle tekrarlıyoruz; çözemeyiz ve çözmeyeceğiz.

Biz bugünkü Kıbrıs'ta, farklı milletlerden burjuvalar ve de farklı milletlerden burjuva kuyruğu partilerin çatışmasında taraf tutmayız ve onlar arasındaki çatışmalardaki tarafsızlığımızı ısrarla savunuruz. Aynı zamanda, onların emperyalist empozelere uyumunu, yabancı emperyalistlerden destek arayışlarını da içeren bu çatışmalarını da her şart altında teşhir ederiz.

AKEL ve CTP anlaştığı için bir çözüm olamaz. Hele hele onların ortağı oldukları burjuva hükümetler anlaştıkları için bir çözüm asla ve asla olamaz. Kıbrıs'ın kuzey ve güneyi dünya emperyalist sisteminin tutarlı bir parçası olarak kaldıkça, ancak ve ancak dünya emperyalist sisteminin güçlülere birleşip de Kıbrıs'ta faal olan tüm burjuva-emperyalist güçlere bir empozede bulunurlarsa bir çözüm, yani yeni bir emperyalist empoze mümkün olacaktır. Yoksa olmayacaktır. Ve KSP olarak böylesi bir çözümü teşhir ederiz.

Bu çerçevede KSP, Kıbrıs sorununa başta ülke işçi sınıfı ve ezilen, sömürülen tüm diğer sınıflar çıkarına çözüm bulmanın tek yolu olarak gördüğü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarının kurulabilmesi için yürüttüğü mücadeleyi daha ileri bir noktaya taşıyabilmek amacıyla bir kampanya başlatma kararı almıştır.

Bu bağlamda Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak tüm Kıbrıs işçi sınıfına, ve ezilen, sömürülen tüm diğer sınıflara ve onların temsilcisi olan veya olduğunu iddia eden örgütlere şu çağırımı yapıyoruz:

1. KSP Marksist-Leninist çizgide mücadele veren, sosyalist devrimi ve komünist inşayı gerçekleştirmeyi hedefleyen bir partidir.
2. KSP iki toplum liderinin BM çerçevesinde yürüteceği görüşmeler üzerinden elde edilecek "iki bölge, iki kesimli AB üyesi federal Kıbrıs" modelinin Kıbrıs sorununa çözüm getirebileceğine inanmamaktadır. Bu model ancak emperyalist taraflar arasında dönemsel olarak bir anlaşma için kullanılabilir. Ancak Kıbrıs sorununa çözüm getirmeyecek olan böylesi bir anlaşma dahi bugünkü ülke ve dünya koşullarında mümkün görünmemektedir. Kıbrıs sorununa gerçek anlamda çözüm üretmenin tek yolu anti-emperyalist mücadele ile elde edilecek, Kıbrıs işçi sınıfının ve emekçi sınıfların iktidarının kurulmasıdır.

3. Kıbrıs işçi sınıfının öncü partisi olmak için mücadele veren KSP, kendi siyasi çizgisi doğrultusunda belirlemiş olduğu komünist programı yanında, Kıbrıs'ın sınıfsal, coğrafi, nüfus vb. yapısı nedeniyle işçi sınıfı dışında kalan ve emperyalist yönetim şekilleri nedeniyle baskı altında tutulan küçük burjuva esnaf ve köylülük gibi sınıflar ve katmanlara ve onların örgütsel yapılarına AEBC hükümeti programını bir ittifak şekli olarak önermektedir.

4. KSP anti-emperyalist temelde oluşturulacak olan böylesi bir ittifakla ülkemizin gerek kuzeyinde, gerekse güneyinde yapılacak olan her türlü seçim platformunu bu programın propagandasının yapılması için bir araç olarak kullanmayı önermektedir. KSP bu temelde, 2010 Şubat ayında kuzeyde yapılacak olan genel seçimlerde bu temelde oluşturulacak olan bir ittifakla girmek için ezilen, sömürülen tüm kesimlere ve onların temsilcisi olan, olduğunu iddia eden tüm yapılara çağırıda bulunmaktadır.

5. KSP Kıbrıs'taki anti-emperyalist güçlerin AEBC hükümeti iktidarının kurulabilmesi ve iktidarlarını koruyabilmeleri için, ülke nüfusunun ve diğer dinamiklerinin güçlerinin kısıtlı oluşu nedeniyle ülkemiz üzerinde ciddi bir emperyalist hakimiyete sahip olan başta Türkiye, Yunanistan ve İngiltere olmak üzere tüm bölge ve dünya ülkelerinin anti-emperyalist güçlerinin aktif desteğine ihtiyaç duyulduğunun bilincindedir. Bu nedenle KSP bu ülkelerdeki ilerici, anti-emperyalist yapılarla ilişkilerin geliştirilmesi ve desteklerinin sağlanması için çalışmalarını artırarak devam ettirecektir.

6. KSP bu çalışma çerçevesinde yapılan bu basın toplantısında açıklanacak olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe (AEBC) Hükümeti programı önerisini tüm kesimlerin dikkatine getirmek ve bu çerçevedeki örgütlenmenin artırılmasını sağlamak amacıyla önümüzdeki günlerde "Birleşik Cephe" ismi ile Türkçe ve "Enomeno Metobo" ismi ile Rumca olarak basılacak ve tüm Kıbrıs çapında yaygın dağıtımı yapılacak olan bir gazete basacaktır.

7. AEBC Hükümeti programı KSP'nin işçi sınıfı ile diğer anti-emperyalist kesimler arasındaki ittifak

önerisidir ve bu öneri anti-emperyalist temelden koparılmaması koşuluyla her türlü tartışmaya ve geliştirmeye açıktır. Bu bağlamda önümüzdeki günlerde görüşme çağrımıza olumlu yanıt veren tüm ilerici-demokrat kesimlerle görüşmelerde bulunarak fikir alış-verişi yapılacaktır. Bu görüşmelerde 2010 Şubat seçimlerinde anti-emperyalist bir ittifak oluşturulması da gündeme getirilecektir.

8. Yine bu çalışma çerçevesinde KSP olarak önerilerimizin halk kesimleri tarafından daha iyi anlaşılabilmesi amacıyla gerek kuzey, gerekse de güney Kıbrıs'ta ilçe merkezlerinde paneller ve köy merkezlerinde bilgilendirme ziyaretleri düzenlenecektir.

9. KSP bu çalışma çerçevesinde yerel yapılar yanında uluslararası anti-emperyalist örgütlerle de temaslarını artırarak, böylesi bir ittifaka olumlu yaklaşan örgütlerle önümüzdeki süreçte ortak bir toplantı veya toplantılar dizisi gerçekleştirilmesi için girişimlerde bulunacaktır.

Bu bağlamda KSP tüm ilerici, demokrat yapılara şu çağırımı yapmaktadır;

TEK ÇÖZÜM

Kıbrıs sorununun tek çözüm yolu KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programını hayata geçirecek bir hükümetin kurulması ve bu programın halktan kaynaklanan güçle, diğer ülkelerin halklarının, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere halklarının desteğinden de kaynaklanan güçle hayata geçirilmesidir.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programımız

1. Kıbrıs'ta tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi. (Yabancı ülkelerin tüm garantörlük haklarının, askeri üs ve birlik bulundurma haklarının ve tüm özel ekonomik ve siyasi haklarının reddi.)
2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.
3. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi ve boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların, halen yoksul olan eski sahiplerine öncelikli olarak dağıtılarak mağduriyetlerinin ortadan kaldırılması, tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş her milliyetten Kıbrıs halkının tüm kesimlerinin ve topraksız köylülerin ve evsiz işçi ve memurların kullanımına sunulması.
4. Her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.
5. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.
6. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrılıklara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.
7. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.
8. Bu programa uygun olarak yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğünün sağlanması.

BU PROGRAMI HAYATA GEÇİRMEK İÇİN ANTI-EMPERYALİST CEPHE ÖRGÜTLERİNİ KURALIM. İNGİLTERE, TÜRKİYE VE YUNANİSTAN DEVRİMCİ GÜÇLERİYLE BAĞLARIMIZI GELİŞTİRELİM."

KSP Örgüt Ziyaretlerine Başladı

Kıbrıs Sosyalist Partisi başlatmış olduğu "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyası ile ilgili bilgi verme ve görüş alış, verişinde bulunmak amacıyla tüm Kıbrıs genelinde örgütlerle ziyaretler düzenliyor. Gazetemiz baskıya girmeden önce yapılan örgüt ziyaretleri ile ilgili haberleri kısaca yayınlıyoruz.

KSP YKP'yi Ziyaret Etti

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), 17 Eylül günü Yeni Kıbrıs Partisi'ne (YKP) bir ziyaret gerçekleştirdi. Genel Sekreter Yusuf Alkım ve Siyasi Büro Sekreterleri Kazım Öngen ile Mehmet Birinci'den oluşan KSP heyeti, Alpay Durduran başkanlığındaki YKP heyetiyle yaklaşık bir saat görüştü. Görüşmede kampanyanın içeriği hakkında bilgi verildi, Kıbrıs'ın tüm

Alkım, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda KSP'nin bir beklentisinin olmadığını, büyük bir empoze olmadığı takdirde anlaşma bile sağlanamayacağını belirterek, olası bir çözümden sonra anti-emperyalist mücadele vermenin, bu mücadeleyi sonsuza kadar ertelemek anlamına geldiğini kaydetti. Günün acil sorununun emperyalizmi adadan kovmak olduğunu vurgulayan Alkım, gerçekçi siyasetin bunu

emperyalist güçlerden arındırılması ve bağımsız bir ülke yaratma mücadelesinde birlikte hareket etme çağrısı yapıldı. Toplantı, görüş ve önerilerin ele alınması ve tekrar bir araya gelinerek konu üzerinde görüşülmesi sonucuyla noktalandı.

KSP, Yeşiller ve EDEK ile Görüştü

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), 19 Eylül günü güney Kıbrıs'taki Yeşiller ve EDEK partileri ile ayrı ayrı bir araya geldi.

Görüşmelerde ilgili parti temsilcilerine KSP'nin başlatmış olduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe kampanyası ile ilgili bilgi verildi ve fikir alışverişinde bulunuldu.

Görüşmeler öncesinde basına açıklamalarda bulunan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım ve Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Birinci, KSP olarak Kıbrıs sorununda gelinen aşamada bir çözüm beklentisi içerisinde olmadıklarını, tek çözüm yolunun KSP'nin önerdiği temelde oluşturulacak olan anti-emperyalist ittifakin iktidara gelmesi olduğunu vurguladılar. Dünya kapitalist, emperyalist sisteminin her geçen gün daha da büyük krizler yaşadığını ve buna karşılık dünya ilerici ve devrimci güçlerinin toplanarak mücadeleyi yükseltmeleri gerektiğini belirten KSP yetkilileri, Kıbrıslı devrimciler olarak üzerlerine düşen görevi yerine getirmek için her türlü çabayı ortaya koymakta kararlı olduklarını belirttiler.

KSP yetkilileri Yeşiller ve EDEK parti yetkilileri ile yaptıkları toplantılarda partiler arası ilişkileri ilerletme ve KSP'nin önerdiği anti-emperyalist ittifak programını inceleyerek yeniden bir araya gelme kararı aldılar.

KSP, BKP ve TDP Yetkilileri ile Görüştü

Kıbrıs Sosyalist Partisi heyeti 22 Eylül'de BKP'yi ziyaret etti. Ziyaret saat 09:30'da yapıldı. BKP yetkililerine kampanyayla ilgili bilgi verilen ziyarette Kıbrıs sorununun çözümlenmesinin burjuva çerçevede mümkün olmadığı ve alternatif, devrimci çözüm önerisini el birliği ile halka sunmak gerektiği kaydedildi. BKP yetkilileri ise sorunun çözümünü iki bölge, iki toplumlu federasyonda gördüklerini, Kıbrıs'ta sosyalizmin kurulmasının imkansız olduğunu, Kıbrıs'ın birleştirilmesi, müzakereler üzerinden BM temelinde bir çözüme ulaşılmasının öncelikli olduğunu ve kampanya çerçevesinde ortaya konan taleplerin çözümden sonra ele alınabileceğini düşündüklerini belirttiler. KSP Genel Sekreteri Yusuf

gerektirdiğini ve buna destek veren ne kadar kurum çıkarsa mücadelenin o kadar büyük güç kazanacağını belirtti. Ziyaret, BKP yetkililerinin konuyu görüşerek kesin yanıtlarını bildirme sonucuna varmasıyla sona erdi.

İkinci ziyaret ise aynı gün saat 11:00'de TDP Genel Merkezi'ne gerçekleştirildi. TDP yetkilileri ile görüşen KSP heyeti, kampanyayla ilgili bilgi verdi ve destek istedi. TDP yetkilileri de yaptıkları açıklamada taleplerin doğru ancak yöntemin yanlış olduğunu belirterek, AB üyesi, federal bir Kıbrıs'a ulaşmadığı takdirde bu taleplerin bir anlam ifade etmeyeceğini, önceliğin bu olmadığını ancak KSP ile ortaklaşılabilen noktalarda birlikte hareket etmek istediklerini vurguladılar. KSP heyeti TDP ile gerçekleştirilen toplantıda da anti-emperyalist mücadelenin önemine değinerek Kıbrıs sorununun çözümü için tek gerçekçi alternatifin KSP'nin önerdiği anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin iktidarının elde edilmesi olduğunu altı çizildi.

KSP AKEL'i Ziyaret Etti

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), 23 Eylül'de AKEL'i ziyaret etti.

KSP ve AKEL heyetleri yaklaşık iki saat süren bir görüşmenin ardından, basına görüşmeyle ilgili bilgi verdi.

Görüşmenin ardından basına yapılan açıklamada konuşan AKEL sözcüsü Nicos Katsourides, KSP'nin ziyaretinden oldukça memnun olduklarını yineleyerek, görüşme boyunca KSP ile yüzde yüz uyuşmasalar da; tek ülke tek halk ve ülkenin yeniden birleştirilmesi gibi konularda ortaklıklarını belirtti. Sınıfsal mücadelenin çözümden sonra verileceğini belirten AKEL yetkilileri, 1920'lerde KKK tarafından ortaya konan Birleşik Cephe siyasetinin de 1930'larla birlikte değişime uğradığını ve gerçekçi siyaset yürütülmesi gerektiğini kaydettiler.

Katsourides'in ardından basına açıklama yapan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım ise; KSP'nin başlattığı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe kampanyasının, 1920'lerde kurulan Kıbrıs Komünist Partisi(KKK)'nin siyaseti olduğunu belirterek, KSP'nin de Kıbrıs Komünist Partisi'nin siyasi mirasını sahiplendiğini sözlerine ekledi.

Bir süre önce tekrar başlayan ve

halen devam eden Talat-Hristofyas görüşmelerinden KSP olarak herhangi bir çözüm beklentilerinin olmadığını da belirten Alkım, masada bulunan iki liderin çeşitli emperyalist güçler arasındaki çıkarları dengeleyerek Kıbrıs'ın yeniden birleşmesini sağlayacak bir anlaşmaya varmalarının bugünkü emperyalist güçler dengesinde mümkün görünmediğini ve Kıbrıs sorununun tek çözümünün söz konusu tüm emperyalistlerin Kıbrıs üzerindeki çıkarlarını reddederek tüm ilerici kesimler tarafından oluşturulacak olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti olduğunu söyledi.

KSP ve KTÖS Yetkilileri Bir Araya Geldi

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), 24 Eylül'de Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası'nı (KTÖS) ziyaret etti. Saat 14:00'te KTÖS'ü ziyaret eden KSP heyeti, KTÖS'le yaklaşık 2 saatlik bir görüşme yaptı. Kampanya hakkında sendikaya bilgi verilerek destek istenen görüşmede, Kıbrıs sorununa çözüm bulunmasının mümkün olmadığı, gerçek çözümün ancak Kıbrıs halkının emperyalizme karşı mücadelesi ile elde edilebileceği, bunun için de anti-emperyalist bir cephede birleşmek gerektiği üzerinde duruldu.

KTÖS yetkilileri de yapılan ziyaretten memnuniyet belirterek, rejime, sisteme muhalif olan güçlerin birlikteliğinin önemini vurguladı. KTÖS'ün anti-emperyalist mücadeleye uzak durmadığını belirten sendika yetkilileri, KSP'nin bu kampanyasını olumlu bulduklarını ve değerlendireceklerini kaydettiler. Görüşmede, son dönemde Belç'a'da yaşanan sorunlar da ele alındı.

Toplantı sonunda önümüzdeki günlerde yeniden bir araya gelerek ele alınan konuları daha ayrıntılı bir şekilde değerlendirme kararı alındı.

KSP, KTOEÖS'ü Ziyaret Ederek, Birleşik Cephe Çağrısı Yaptı!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), 25 Eylül günü saat 11:30'da Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS) yetkilileriyle bir araya geldi. Sendika genel merkezinde yer alan görüşmede konuşan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım, başlatılan kampanyayla ilgili bilgi vererek, 2004 referandumundan sonra ilk kez toplumdaki hareketlenme başladığını ancak yeniden başlayan süreçten sonuç

alınmayacağına inandıklarını belirtti. "Buna karşı kendi düşüncelerimiz çerçevesinde hareket ederek, Kıbrıs sorununun çözümünde tek yol olduğuna inandığımız Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti çerçevesinde Kıbrıs sorununu çözmeyi hedefliyoruz. Bu süreçten ancak çıkacak olan Taksim tarzı bir sonuç olacaktır. Kuzey-güney her iki tarafta da iktidarın ele geçirilmesini ve halk yararına bir çözüme ulaşmaya çalışıyoruz" diyen Alkım, bu kampanyanın KSP'nin

komünist programının dışında ve kendine anti-emperyalist, devrimci, ilerici diyen tüm örgüt, birey ve kuruluşların katılımına açık olduğunu vurguladı. Alkım, "Biz bir anlaşmaya karşı değiliz. Savaşacaklarına anlaşsınlar. Ancak bilinmelidir ki biz anlaşsınlar diye onların peşinden koşacak değiliz" dedi.

İki saate yakın görüşen heyetler, kampanya metniyle ilgili görüş ve önerilerin tekrar ele alınması kararı aldı.

KSP Dev-İş'i Ziyaret Etti

Kıbrıs Sosyalist Partisi 26 Eylül sabah 09:30'da Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu'nu (Dev-İş) ziyaret etti. KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım konuşmasında kampanya sürecinin devrimci ve anti-emperyalist mücadele gerektirdiğini, Dev-İş'in de bu mücadelede yerinin olmasını arzuladıklarını kaydederek, kapitalizmin krizlerinin emekçilerin yaşamını her geçen gün daha da ağırlaştırdığını ve

kapitalizmin ortadan kaldırılmasının şart olduğunu vurguladı. "Nasıl işbirliği yapılır, bu işbirliği nasıl ileri götürülür bunları da tartışacağız" diyen Alkım toplantıdan olumlu sonuçlarla ayrılmayı

umduklarını kaydetti.

KSP BES İle Görüştü

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyası çerçevesinde örgütlere başlattığı ziyaretlere Belediye Emekçileri Sendikası (BES) ile devam etti.

6 Ekim günü BES Genel Merkezi'nde gerçekleşen görüşmeye KSP heyetinden Genel Sekreter Yusuf Alkım ve MK üyesi Mehmet Birinci katılırken BES heyetinden ise sendika başkanı Birtan Aktolga ve bazı sendika temsilcileri hazır bulundu.

Görüşme öncesinde basına açıklamada bulunan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım ziyaret sebeplerinin parti olarak başlatmış oldukları "Birleşik Cephe" kampanyası ile ilgili olarak sendika yöneticilerine bilgi vermek ve konuyla ilgili görüş alış, verişinde bulunmak olduğunu belirtti. Alkım ayrıca BES'in de ortağı olduğu Belça LTD'de ve Lefkoşa Türk Belediyesi'nde yaşanan sorunlar ile ilgili olarak da sendika yöneticilerinden bilgi almak istediklerini dile getirdi. Alkım son dönemde Kıbrıs sorunu ile ilgili olarak yaşanan gelişmelerin umut verici olmadığını ve soruna çözüm üretebilmek için KSP olarak tüm ilerici, demokrat kesimleri anti-emperyalist temelde ortak bir cephede birleşmeye çağırdıklarını belirterek, dünyada yaşanan kapitalist ekonomik krizin bu mücadeleyi giderek daha da kaçınılmaz kıldığını vurguladı.

BES Başkanı Birtan Aktolga ise KSP'nin ziyaretinden memnuniyet duyduklarını belirterek sendikalarının her zaman çözüm ve barıştan yana tutum aldığını ve KSP'nin önerilerini değerlendireceklerini belirtti.

Mücadele; Örgütlü mü, Örgütsüz mü?

Partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe" kampanyası sürüyor. Bu kampanya çerçevesinde bir dizi ziyaret ve çalışma yürütülüyor. Ancak ele alacağımız konu kampanya değil. Kampanya başka bir yazının konusu olacak. Nedenleri ve daha da önemlisi sonuçları ortaya koymanın vakti henüz gelmiş değil.

Kampanyanın ilan edildiğinin ertesi günü, Kıbrıs gündemine oturan bir olay meydana geldi. Bir grup genç duvarlara "İşgalci Türk Ordusu Defol" yazan stikerler yapıştırdı ve yazarken yakalandılar. Partimiz de bu durum üzerine bir bildiri yayınlayarak görüşlerini ifade etti.

Bildiride öz olarak, örgütsüz bir şekilde girişilen hareketlerin yarardan çok zarar getireceği üzerinde durularak, KSP'nin tam da kampanya sürecini ilan etmesiyle birlikte başlayan bu durumun da tuhaflığı belirtildi ve eklendi: Sloganın içeriğine katılmakla birlikte zaman ve yöntem olarak bu eylemi yanlış buluyoruz. Haksız bulduğumuz ve protesto ettiğimiz bir başka nokta ise polis ve hükümetin tutumudur. Türk ordusunu adada istememek de bir görüştür ve sırf görüşlerini duvara yazdı diye gençlerin bir linç kampanyasına tâbi tutulması yanlıştır, derhal serbest bırakılmalıdırlar!

Bildirimizde ortaya koyduğumuz noktalar ana hatlarıyla bunlardı. Ancak başta Afrika gazetesi çevresi olmak üzere aynı ideolojik miras üzerinde yükselen kesimler bu bildiriye karşı karalama kampanyası başlattı. Neydi üzerlerinde yükseldikleri teorik temel? Örgütsüz, anarşistçe, plansız, programsız ve hedefsiz bir eylem anlayışı. Tam da Afrikacıların yıllardır topluma salık verdikleri gibi... Bu anlayış hiçbir örgütlenmeyi kabul etmeyen bir anlayıştır. Bilakis örgütlenmenin, örgüt fikrinin, örgütlü hareket düşüncesinin yıllardır karşısında yer alarak toplumu ters yönden pasifize etmenin uğraşı içerisindeydiler. Sloganları, yazıp çizdikleri her ne kadar bol bol "kahrolsun, defolsun, istemeyiz" türünden şeyler olsa da, günün sonunda neyin nasıl "kahrolacağı", "defolacağı" ve "istenmeyeceği" meselesi hep muğlak kaldı. Herkes sabahları gazetesini okumalı ve oturduğu yerden bol bol humurdanmalı! Afrika ve çevresinin muhalefet anlayışı işte tam da budur! Örgütlenmemeli, aksine örgüt ve örgütlenme fikrine son hız karşı çıkılmalı. Çünkü onlara göre örgüt kötüdür, baskıcıdır, bireyi yok eder. Çünkü onlara göre örgütlü toplum koyundur, güdülmektedir, benliğini kaybetmektedir. Olay ve olgulara nasıl burjuva bir çerçeveden bakıldığının, o burjuva pencerenin bir türlü kırılmayışının bir göstergesi olan bu bina, temelden çürük. Çürük çünkü her örgütü diğer burjuva örgütler gibi görür. Çürük çünkü her örgütlü toplumu burjuvalarca örgütlenmiş bir toplum olarak görür. Çürük çünkü işçi sınıfı bilimine ve örgütüne inanmaz. Yaşanan tüm hadiseler burjuva bakış açısından bakar.

Bir yoldaşımız panelin birinde Şener Levent'in "örgütsüzlüğe övgülerine" binaen, "Siz örgütlerin tümünü aynı kefeye koyuyorsunuz ve örgütlenmenin zehrini anlatıp duruyorsunuz. Oysa kısa bir zaman öncesinde kendiniz Avrupa Partisi'ni kurmadınız mı? O neyin

nesiydi?" sorusuna karşılık şu yanıtı vermişlerdi: "Evet, kurduk ancak kapattık. Çünkü partiler hep düzene uyar".

Yoldaşımız bunun üzerine, "Demek ki sizin kendinize güveniniz yok. İdeolojinize güveniniz yok. Bizzat başında olduğunuz partinin bile düzene uyacağından eminsiniz. Siz düzenin dışında kalabilecek bir örgüt ve parti fikrine o kadar yabancısınız ki..." diyerek tartışmayı noktalamıştı.

Perşembenin gelişi Çarşambadan belli oluyordu. Şimdiye kadarki tüm yazılanlar, çizilenler örgütsüzlüğe methiyeydi. Gençlerin içerik olarak doğru olsa da örgütsüz ve bilinçsizce giriştikleri bu eylemi sahiplenmekte de gecikmediler. KSP'nin iki gün önce başlattığı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti kampanyasını sahiplenecek değillerdi ya...

Dünya tarihi, sol sapma veya sol maceracılık adı verilen duruşa kaymış birçok grup ve örgütün eylemleriyle doludur.

Çarlık döneminde Narodnikler, sosyalizm biliminden bîhaber yüksek devlet görevlileri veya kapitalistlere bireysel suikastlar yöntemiyle düzenin değişeceğine inanırken, tarihin itici ve emekçilerin önder gücü olarak proletaryayı reddediyor, köylülüğün temel alındığı küçük burjuva bir ekonomik yapıyı o dönemki toplumun alternatifi olarak görüyorlardı. Eylemleriyle de, teorik hatlarıyla da yanıldıkları ortaya çıktı. Bunu ortaya çıkaran da sihirli bir değnek değil, Bolşevik devrimiydi.

Bir dönem İngiltere'de yaşadıkları koşullara öfkeli işçiler hırslarını örgütlenerek patrona karşı mücadele etmek yerine fabrikalarındaki makineleri parçalayarak çıkarmaya çalıştılar. Makinalar parçalandı, parçalanırlar işten atıldı, yeni makineler gecikmeden fabrikalara kondu, sistem devam etti. Marks ve Engels'in fikirleri, 1. Enternasyonal bu tür hareketlerin önünde bir set ördü. Örgütlenmenin ve örgütlü hareketin önemini ortaya koydu, kavratı.

Türkiye'de 68 fırtınasının etkisiyle gençlik önderleri illegal örgütlenmelere gittiler. Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) sağ oportünizminden kaçalım derken sol oportünizme yakalandılar. Sağ sapmaya karşı mücadele ederlerken sola saptılar. Sebeplerini tartışmak gereksiz, varılan nokta halktan kopuk, kırlarda bir grup silahlı devrimcinin rejime kafa tutmasıydı. Halk için birşeyler yapmanın yönteminin bu olmadığı açıktı. "Bu iş, işçinin kendi işi"ydi.* Halkı kurtarmak değil, halkın kendisini kurtarması için verilecek mücadelede önder olma meselesi... Olmadı. Halen aynı çizgiyi sürdüren örgütlerle doludur Türkiye siyaseti. Kimbilir belki o akımları da Bolşevik bir devrim temizleyecektir.

Aynı durum Kıbrıs için de geçerlidir. Kimi dönem (kırk yılda bir) bu tür hareketlenmeler ortaya çıksa da, hatta ileride güçlene dahi, bu, yaptıklarının, yöntemlerinin ve ideolojik temellerinin doğru olduğunu göstermez. Evet, Türk ordusu defolsun. Hatta İngiliz ve Yunan güçleri de defolsun. Ama nasıl olacak bu iş? Neyle, kimlerle ve nasıl? Örgütlenecek misiniz? Örgütlenmediniz mi? Örgüt değilseniz bu hareket neyin nesidir? Örgüt müsünüz? Sayınız önemli

değil, yeri geldiğinde bir kişi bile örgüttür. Peki programınız nerededir? Ne amaçlıyorsunuz? Kimi devirmeyi, yerine kimi koymayı arzu ediyorsunuz? Dünyayı ve Kıbrıs'ı nasıl yorumluyor, nasıl değerlendiriyor ve alternatifi nasıl ortaya koyuyorsunuz? Bu tür "sansasyonel" eylemlerle başlayıp daha sonra mı örgütlenmek amacındasınız? Saçma değil mi? Örgüt olmadan neyin eylemine girişiyorsunuz? Siyaset mahalle kavgası mıdır yoksa siyasi ve ideolojik zemini oturmuşluğuyla strateji ve taktik belirleyip sınıf mücadelesi vermek midir?

Biliyoruz bu sözler sizlere çok anlamsız geliyor. Bazılarına da öyle... Kolay değil, koskoca bir eylemin altına imza atmışlar ve bir parti tutup bunu eleştiriyor. Hem de kim? Eylemlerinden iki gün önce "Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti" kampanyasını başlatmış, Kıbrıs'taki tüm işgalci güçleri, asker ve garantörleri yurttan atmak için yola çıkmış, bu temelde örgütlenmeye çalışan, basından ambargo üstüne ambargo yiyen, devrimci örgütlerin yaşadığı birçok sorunla baş ederek mücadele vermeye çalışan bir parti, KSP! Olacak iş mi? "Hiçbir iş yapmazlar ondan sonra da konuşurlar" diyorsunuz. İş yapmadığımızı nereden çıkardınız yoldaşlar? Size göre iş yapmak nedir? Sizin küçük burjuva dünya görüşünüze uymayan her türlü eylem, yazı, çizim, etkinlik iş yapmamak mıdır? KSP kendi gücü, kadrosu ve birikimi çerçevesinde iş yapmaktadır baylar! Yeterli midir? Değildir. Devrime kadar, hatta devrimden sonra da yeterli olmayacaktır. İş bitmez çünkü. Tüm fevranınız işçi ve emekçileri savunduğumuz gerçeği üzerindeyse, yani bizleri gerçekten işçi ve emekçilerin iktidarı için mücadele veren bir örgüt olarak görüyorsanız, yapmanız gereken devamlı küfretmek değildir. Partiyi görüşmek, birlikte hareket etmek, birlikte mücadele vermektir. Tabii kendiniz proletarya diktatörlüğü kavramının, anti-emperyalizm sloganının eskimediğine inananlardansanız! Kaldı ki bizim yaptığımız işleri sizlere beğendirmeye gibi bir sorunumuz yoktur da elbette.

Partimize bu anlamda iki yönden eleştiri gelmektedir. Birisi sağ, diğeri soldan eleştiri. Çocukça ve hayati tuzukuru insanların yaşadığı çerçeveden görerek, işçi ve emekçilerin sıkıntılarını asla anlayamayacak olanların dünyanın en büyük derdi haline getirdikleri sorunlara tavır almayışımızdan kaynaklı eleştirilerdir sağdan gelen eleştiriler. Nelerdir mesela? X sokaktaki kaldırım taşının ucu kırık neden KSP müdahale etmiyor? Bilmem ne parkındaki çiçekleri çocuklar söküyorlar parti buna neden tavır koymuyor? KSP neden diğer partiler gibi sabah akşam basını da yanına alarak huzurevlerini ziyaret etmiyor? Eğlence merkezlerinde belli saatten sonra müzik yasağı konuluyor, gençlerin eğlence hakkı ellerinden alınıyor, KSP hakların savunucusu değil mi, neden duruma el koymuyor? Komik...

İkinci eleştiri türü soldan gelenler. Bu cemahtaki arkadaşlarımız Meclis'i basmamızı, sokakta ne kadar polis-asker varsa dövmemizi, kendimizi devamlı suretle dövdürmemizi, karakol basmamızı, seçimleri boykot etmemizi öneriyor.

Yukarı tükürsen bıyık, aşağı tükürsen

sakal. Bu durumda en iyisi karşıya tükürmek. Yani sisteme. Yani rejimin kökenine. Yani sağdan gelen reformist, soldan gelen sapkın düşünce ve önerilere itibar etmeden, güçler dengesini iyi gözeterek, bilimini iyi öğrenerek ve öğreterek, en geniş işçi ve emekçi kitleleri örgütleyerek, yani güçlenerek düzene karşı savaş vermek. Yapılacak en iyi şey bu. Yapılacak en iyi iş bu!

Bu yapılmadığı sürece Kıbrıs halkı esaretten, işgalden, sömürü ve baskıdan kurtulabilecek mi? Bizim eleştiri konusu yaptığımız ve dünya meselesi haline getirilen olayı olduğu gibi sahiplenip kucaklamamakta haklıyız. Bildirimizle eleştirimizi yayınlama hakkına sahibiz. Genç arkadaşların duruşmalarına gidip onlara destek belirttiğimiz gibi, yanlış bulduğumuz noktayı eleştirme hakkına da sahibiz. Ve kim olursa olsun bizi bu hakkımızdan mahrum edemez. Biz, arkadaşlara uygulanan muameleyi demokrasi dışı olarak niteleyip eleştirir ve dayanışma belirtirken aynı arkadaşların çeşitli platformlarda faşistlerin bile sözlerine yer veren demokrasi anlayışı, bizi o platformlardan "atmak" olmuştusa, sözün bittiği yerdedir demektir. Biz, siyaset yasakçısı değiliz. Dileyen dilediğini olsun. Ancak hiç kimsenin eylemi, eylemcisi eleştirilemeyecek "kutsal kitap" değildir. Bizleri birçok vesile ile demokrat olmamakla, sekte olmakla suçlayanlar, dönüp hareketlerine baksalar birçok açıklarını yine göreceklerdir.

Biz, Kıbrıs halkının emperyalizmden, işgallerden ve sömürüden kurtulmasının yolunun birleşmek, örgütlenmek ve anti-emperyalist bir cepheye buluşmaktan geçtiğine inanıyoruz. Örgütsüz, zaman ve mekan kavramlarını dikkate almadan atılan her adımın emperyalizme değil halka zarar verdiğini, emperyalizmin ömrünü uzattığını, dolayısıyla geçtik Kıbrıs işçi ve emekçilerini, dünya halklarına zarar verdiğini düşünmüyoruz. Biz siyaseti iki ucu keskin bir bıçak olarak görüyoruz. Atılacak her yanlış adımın sınıfa, kadro ve militanlara veya emekçi halklara belki de geri dönülemeyecek zararlar vereceğini savunuyoruz. Bu yüzden devamlı eleştiriye açık olduğumuzu, hatamız varsa gösterilmesini, bu yapılmadığı takdirde işçi ve emekçilere zarar verir duruma geleceğimizi söyleyip duruyoruz. Bizim siyasi-ideolojik anlayışımız ters düşen noktaları, eylemleri, açılımları, örgütlenmeleri, kısacası siyasi-ideolojik alandaki faaliyetleri eleştirme hakkını kendimizde de görüyoruz. Soruna bu çerçeveden bakılması gerektiğini iddia ediyor, tüm Afrika grubu ve küçük burjuva siyasetçilerine çalışmalarında başarılar diliyoruz!

* "Bu iş, işçinin kendi işi" -B.Brecht-

“Bu kavga zenginler ve yoksullar arasında bir kavgadır!”

Güney Amerika'nın yoksul ülkelerinden birisi olan Bolivya 2006 yılında yoksul köylü hareketinin önderlerinden olan Evo Morales'i başkan seçmişti. Hem de burjuva yasalar çerçevesinde...

Morales başkanlığı döneminde bir dizi sosyal reformlar devreye koyarken aynı zamanda doğal kaynaklar yönünden zengin olan bölgelerden elde edilen gelirlerin bir kısmını çok yoksul olan dağlık bölgelere aktarmaya kalkışınca zenginler ayağa kalktı. O kadar ki Bolivya seçmeni 10 Ağustos'ta başkanına güvenoyu için referandumu gitti. Referandum sonucunda Evo Morales yüzde 70 destek aldı. Ancak doğal kaynaklar yönünden zengin olan Santa Cruz eyaleti zenginleri bu referandumu kabul etmek yerine daha fazla otonomi talebiyle halkı kıskırtmaya girişti.

Santa Cruz eyaleti doğal gaz açısından zengin, ayrıca da tarıma elverişli arazilerin ve çok büyük toprak sahiplerinin bulunduğu bir bölge. Referandumun ardından zenginlerin, merkezi hükümetin girişimlerini engellemelerini protesto etmek amacıyla Santa Cruz yoksul varoşları ve köylülerin düzenlediği gösteriye karşı silahlı saldırı düzenlendi. 20 kişiden fazla yoksul öldürüldü 100'den fazla kişi yaralandı. Morales taraftarları saldırıların Santa Cruz zenginleri tarafından organize edildiğini açıkladılar. Ne de olsa Bolivya'da zengin toprak sahipleri ile

işadamlarının örgütlediği bu gibi katliamlar yeni değil. Morales hükümeti bunu terör olarak ilan etti ve tüm ülkelerin büyükelçilerine bu terör eylemini kınamak için çağrıda bulundu. ABD büyükelçisi bu terör eylemini kınamayı bırakın tam tersine gerekçe göstererek Santa Cruz zenginlerinin yanında yerini aldı ve CIA ekipleri ile Morales hükümetini devrime çalışmalarına girişti. En azından Morales hükümetinin elinde böyle bilgilerin olduğu açıklandı. Ve ABD büyükelçisi 11 Eylül'de Bolivya'dan sınır dışı edildi.

Eylül ayının son haftasında BM Genel Kurulu'nda bir konuşma yapan Morales, Bolivya'daki mücadeleyi “bu kavga zenginler ve yoksullar arasında bir kavgadır” diyerek özetledi. Emperyalist kapitalizmi reddettiğini açıklayan Morales, köylülüğe dayalı bir sosyalizmi dile getirdi.

Morales, BM kürsüsünden ABD Başkanı George Bush'a Santa Cruz'daki katliamı terörist bir katliam olarak lanetlemesi çağrısında bulundu. Ama nafi! Dünyada kendi siyasetine karşı yürütülen silahlı eylemleri terörist eylemler olarak ilan eden ABD rejimi, Bolivya'daki terör konusunda sessiz kalarak onaylamayı tercih etti. Ne de olsa CIA adamlarının rolü bu katliamda ortaya çıkmıştı ve kendi adamlarını da lanetleyecek değildi.

“Tarım reformu”nu devreye koyan

Morales hükümeti anayasada değişiklikler yaparak ilerlemeye kalkıştığında sağcı faşistlerin şiddeti ile karşılaştı. Burjuva seçimleri kaybetmelerine karşın faşist burjuvalar istediklerini şiddetle dayatmaya çalışıyorlar. Morales hükümeti, zenginlerinin kontrolünde olan Santa Cruz eyaleti yöneticileri ile görüşmeler yaparak sorunları burjuva çerçevede çözmek istediğini dile getirirse de zenginlerin dayatmaları ile karşı karşıya kalıyor. Ya köylüler ve yoksulları örgütleyerek harekete geçirecek ve Santa Cruz yöneticilerini al aşağı edecek ya da Santa Cruz yöneticileri uzun zamandan beridir savurduğu tehditleri hayata geçirerek bu eyaleti Bolivya'dan ayırarak kendisini ayrı bir devlet olarak ilan edecek.

Yoksul köylülerle varoş yoksullarının oluşturduğu Değişim İçin Ulusal Koalisyon (CONALCAM) 27 Eylül'de parlamentoya yürüyüş düzenledi ve hazırlanan taslak anayasanın onaylanmasını talep etti.

Tartışmanın merkezi petrol ve doğal gaz kaynaklarından elde edilen gelirin tüm ülke halkı tarafından paylaşılması oluşturuyor. Bolivya, Güney Amerika'da Venezüella'dan sonra ikinci büyük hidrokarbon rezervlerine sahip. Bunların büyük çoğunluğu da Santa Cruz eyaletinde bulunuyor. Bu kaynaklardan gelen zenginlik sayesinde Santa Cruz sanki ayrı bir ülke görüntüsü veriyor.

Zengin toprak sahipleri ve büyük işverenler anayasa değişikliğini geciktirmek için bir sürü taktik uygulayarak bir sonraki seçimlerde Morales'in başkanlığa seçilmemesini sağlamaya çalışıyor. Terim yerinde ise bu burjuva-emperyalistler zamana oynayarak ileride kendilerinin güçlü çıkacağı bir ortam yaratmak için insan öldürmek dahil her türlü girişimde bulunuyorlar.

Morales ve ona destek veren köy ve varoş yoksulları ile küçük burjuva aydınların bu mücadelede başarılı olup olamayacağı sadece Bolivya içerisindeki sınıfların güç dengelerine değil aynı zamanda uluslararası emperyalistlerin çıkarlarının çatışmasına da bağlıdır.

Kapitalizm-emperyalizmin bu dönemde yaşadığı buhranlar Bolivya'daki köy ve varoş yoksullarının zafere gitmelerinde önemli bir objektif durumdur. Ancak Bolivya'daki köy ve varoş yoksullarının sosyalizm anlayışının sığılığı onların kapitalizmi yok etmeye yetmeyeceğini de gösteriyor.

Afrika'nın Uyarısı Hakkında **AFRİKA Pazar**

“Uyarı!!!

Sevgili Okurlar,

Yapmış olduğunuz küfürlü yazışmalardan dolayı sitedeki yorum bölümünü kaldırmayı düşünüyoruz. Kendinizi ifade edebileceğiniz bu özelliğin devam etmesini istiyorsanız yazışmalarınızdaki seviyesiz kelimeleri kullanmamaya sizi davet ediyoruz. Admin”

(Afrika Gazetesin web sitesi
(<http://www.afrikapazar.net>) Admini)

Faize Özdemirciler'in 14 Eylül Pazar tarihli Afrika Pazar ekinde yayınlanan yazısına getirilen yorumlarla bağıntılı olarak Afrika'nın admin görevlisi örgüt-komünizm düşmanı lümpenler-serseriler ile onlara karşı siyasi duruşunu savunmaya çalışan KSP'iler arasındaki farkı ortaya koymadan genel bir “küfürlü yazılar” değerlendirmesi yapmıştır.

KSP'li yoldaşlar ve KSP sempatzanı tüm yoldaşlar şunu bilmeli ve yaşamlarında uygulamalıdır. Biz komünistiz. Biz siyasi farklılıklarımız alanında taviz vermeden görüşlerimizi savunuruz-doğru/yanlış. Bu farklılıklar konusunda olayı bireyselleştirmez ve olayı bireye karşı bireysel küfür alanına çekmeyiz. Siyasi fikirlerin zaaf ve zararlılığını ise acımasızca teşhir ve tecrit ederiz. Bu çabamızda doğru olacağımız gibi yanlış da olabiliriz-yanlış isek karşı taraf da siyasi olarak yanılmamız nedir bir zahmet ortaya koyar. Siyasi alanda “küfürleşme” böyle olur ve bu gayet normaldir ve de küfürleşme değil siyasi-ideolojik kavgadır. Sınıf kavgası, sınıf savaşı!

Bahsi edilen yazışmalarda bizim yoldaşlarımızdan gelen yazıların hiçbirinde bireysel “küfür” olacak bir küfür olmamıştır. Bir yoldaşımızın kızgınlıkla yazdığı yazıda bile böyle bir küfür tarzı olmamıştır. Ama “rakiplerimiz”? İşte onlar büyük çoğunlukla tam bir örgütlenme düşmanı, dolayısıyla da siyasi mücadele alanında beceriksiz ve bireysel küfürname yazarlığına ise üstat olduklarını sergilemişlerdir. Bu onlar açısından, hele hele dedikleri gibi işçi oldukları oranda onlar açısından çok kötü bir durumdur. Ve bu onların örgütsüz, dolayısıyla da işçi siyaseti

açısından eğitimsiz konumlarını yansıtmaktadır.

Yoldaşlarımız ve sempatzanlarımız partimize ve komünist ideolojimize karşı ulu orta saldırılarla karşılaştıklarında her zaman şunu hatırlamalıdır. Söz konusu olan sınıf savaşıdır. Elde edilmesi gereken burjuvazinin bir sınıf olarak yenilgiye uğratılmasıdır. Bunu elde etmemişiz tüm çabalarımız boşunadır-işçiler ve tüm yoksullar eza cefa çekmeye devam edecektir. Yani yoldaşlarımız, ister üye ister sempatzan olarak burjuva, küçük burjuva, burjuva kuyrukçusu yanlış ve zararlı siyasi akımların iyi veya kötü sözcüleriyle, yani bize saldırıdan birey, grup ve partilerle olan tartışmalarında daima gururlarını ve dolayısıyla hepimizin gururunu korumayı unutmamalıdır. Ve de zafere gitmek için doğru ve yararlı iş yapmak gerektiğini ve tüm diğer iş yapış tarzlarının davamıza zararlı olduğunu unutmamalıdır.

Zafer komünizmin olacaktır, zafer Anti-Emperyalist Birleşik Cephe hükümetinin zaferi olacaktır. Zafer işçilerin zaferi olacaktır.

Siyasetimiz sağlam ve pratikte sağlamlığı ve doğruluğu defalarca tespit edilmiş ve sergilenmiş bir siyasettir. Bu siyasetin tüm düşmanları şu veya bu burjuva grubuna aittir veya şu veya bu burjuva grubun etkisinde kalmış birey ve grupları temsil etmektedir. Bize saldırılar çeşitli yerlerden ve çeşitli şekillerde gelecektir. Bizler her zaman siyasetimizi hatırlatmalı ve her saldırıda esas hedefin siyasetimiz olduğunu, işçi sınıfının çıkarları olduğunu, komünizm davamız olduğunu unutmamamız ve siyasetimizi ortaya koyan bir cevaplama yöntemiyle karşıımızdaki zayıf ve yenilgisi kolay ve kaçınılmaz olan akımları yerle bir etmeye devam etmeliyiz.

Ya biz muzaffer olacağız ya da burjuvazinin barbarlığı!

Yaşasın komünizm!

Kahr olsun komünizmin düşmanları!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe hükümeti!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi adına
Genel Sekreter
Yusuf ALKİM**

Kolombiya'da Sendika Katliamı Sürüyor

Kolombiya'da faili meçhul cinayetlerde ölen sendikacıların sayısı hızla artıyor. Sadece bu yıl 27 sendikacının "kimliği belirsiz şahıslarca" öldürüldüğü ülkede, sendika düşmanı iş çevreleri ve rejim saldırılarına devam ediyor.

2008 yılında 40'a yakın sendikacının öldürüldüğü Kolombiya'da, 22 yılda öldürülen toplam sendikacı sayısının 3 binin üzerinde olduğu bildiriliyor. Cinayetlerin yüzde 97'sinin faileri bulunamamış durumda. Bu şiddet ortamı nedeniyle, 15 yıl önce 3 milyonu bulan sendikalı işçi sayısının, bugün 800 binin altına indiği söyleniyor. Bu düşüşte, özelleştirme yoluyla kamu işletmelerini ele geçiren yabancı tekellerin sendikal örgütlenmeye izin vermemelerinin çok büyük etkisi olduğu da vurgulanıyor.

Sendikacı katliamlarının sermaye sahipleri tarafından finanse edilen ve devlet tarafından korunan silahlı sağcı çeteler tarafından gerçekleştirildiği herkes tarafından biliniyor. Ülkede 40 yılı aşkın bir süredir devam eden iç savaş, Kolombiya'da eş görülmemiş bir faşist paramiliter örgütlenme yaratmış durumda.

İki yıl önce patlak veren bir skandalla, Uribe hükümetinin birçok bakanının ve milletvekilinin bu faşist paramiliter çetelerle işbirliği yaptığı ortaya çıkmıştı. Skandal ülkedeki kirli savaşın boyutlarını gözler önüne sererken, ülkedeki birçok yerli ve yabancı şirketin sendikal faaliyeti sindirme amacıyla paramiliterlere para aktığı kanıtlanmıştı. Olayların ardından birçok milletvekili istifa ettiyse de, Başkan Uribe sıyrılmayı başardı.

Kolombiya rejimi, aynı zamanda Güney Amerika'da ABD'nin en önemli müttefiki durumunda. Bugün ABD'nin Pakistan'da gerçekleştirilmeye çalıştığı ulusal egemenliği hiçe sayan sınır ötesi operasyonlardan birini, Kolombiya, geçtiğimiz aylarda Ekvador'a karşı gerçekleştirmiş, o sırada ellerindeki rehinelere serbest bırakılmasını görüşmek için oraya gitmiş olan FARC komutanlarından Raul Reyes'i ve yanındaki gerillaları, gece yarısı Ekvador topraklarına düzenlediği kara operasyonuyla öldürmüştü. Bu olayın ardından Ekvador ve Venezüella, Kolombiya sınırlarına asker yığmış, gerginlik bir süre devam etmişti.

Sağlık Sorunlarının Kökeni Sosyal Faktörler

Dünya Sağlık Örgütü (WHO) sağlık sorunları ilgili bir dizi ülkede yaptığı araştırmaların sonuçlarını açıkladı. WHO'nun raporu yıllardır işçilerin ve onların örgütlerinin dile getirdiklerini doğruladı, sağlık sorunlarının kökeninde sosyal faktörlerin yattığını açıkladı.

Üç yıllık araştırmanın sonunda rapor bir dizi verilere yer verirken "sosyal haksızlıklar insanları devasa oranda öldürüyor" açıklaması ile son buluyor.

Sosyal yaşamın insanların sağlıklarında belirleyici faktör olması ülkeler bazında kıyaslandıktan sonra ülke içinde değişik semtler arasında da kıyaslama yapılıyor. Zengin semtlerde yaşayan çocukların sağlık sorunları işçi semtlerinde yaşayan çocukların sağlık sorunlarına kıyasla kat be kat daha düşük. Londra'da zengin bölge olan

Hampstead'de yaşayanların yoksul bölge olan St. Pancras'da yaşayanlara nazaran ortalama olarak 11 yıl daha uzun ömürlü olduğu verilerle ortaya kondu.

Afrika'nın Lesotho ülkesinde yaşayanların, Japonya'da yaşayanlara kıyasla çok genç öldükleri vurgulandı. hem de 42 yıl bir farkla...

İsveç'te hamilelik ya da doğum sırasında bir kadının ölme olasılığı 17.400'de 1 iken Afganistan'da bu oran 8'de 1'e düşüyor.

Araştırmaları ile dünyada çok iyi tanınan tıp bilimcilerinin hazırladığı rapor, genetik nedenlerin bu kadar büyük bir farklılığı yaratamayacağını vurguladı, böylesi sağlık sorunlarının ancak ve ancak kötü yaşam

koşullarından kaynakladığına işaret ettiler.

Rapor ayrıca hükümetlere uyguladıkları ekonomik ve sosyal siyasetlerini gözden geçirmeleri çağırısı yapıyor. Özellikle de dünyada üretilen servetin paylaşımında işçiler ve yoksul kesimler gittikçe pastadan daha az yararlanırken, zenginlerin ellerinde biriken servet kat be kat artıyor. O kadar ki gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi işçi semtlerinde sağlık sorunlarında büyük bir artış gözlemlendiği ve bunun önüne geçilmemesi durumunda bu oranın daha da açılacağı vurgulanıyor.

WHO'nun raporunun hazırlanmasında rol alan İngiliz Sir Michael, "raporumuzun anahtar mesajı şudur" diyor: "İnsanların doğdukları, büyüdükleri, yaşadıkları, çalıştıkları ve

yaşlandıkları şartlar sağlıkta itici güçtür ve sağlık alanında eşitsizliğin kaynağıdır. İlaçlarla bu sorunlar çözümlenemez". Sir Michael, insanların sağlıklarını iyileştirmenin daha etkin yolunun işçi ve yoksul kesimlere daha iyi yaşam şartları olduğuna da vurgu yapıyor.

Rapor, konut sorunu, eğitim ve sağlıklı beslenmeye dikkat çekerek dolaylı olarak işçilerin ücretlerinin artırılması yönünde eğilim gösteriyor.

Intel ve Microsoft \$100'lık Laptop Projesini Nasıl Öldürmeye Çalıştı?

Prof. Nicholas Negroponte, ABD'de dünyaca meşhur MIT Üniversitesi'nde öğretim görevlisi... Araştırmaları çerçevesinde dünyadaki yoksul çocukların teknolojiyi yakalamasını sağlamak için 100 Dolar'lık laptop ya da "Her Çocuk İçin Bir Laptop" projesinin de mimarı.

Ocak 2005 yılında projesini Davos Ekonomik Forumu'nda dünyanın tekellerine ve büyük devletlerin başkanlarına açıkladığında bu projenin sadece dünyadaki yoksul çocukların teknolojiyi yakalamasını sağlamasını değil, aynı zamanda bu araçla bir dizi yeni piyasaları açarak işletmelere kâr sağlayacağını söylüyor, çocuklar için tasarlanan laptoların 100 ABD Doları'na üretilmesinin mümkün olduğunu verileri ile gösteriyordu.

Proje açıklandıktan sora bilgisayar ve yazılım sektöründeki tekeller harekete geçti. Çünkü böyle bir laptop pahalı ve son model işlemciler kullanmak yerine uzun zamandan beridir kullanılan ucuz işlemcilerin kullanılmasını öngörüyordu. Yazılım ise bedava olan Linux işletim sistemine dayanacaktı.

Dünya tekeli Microsoft ve Intel proje açıklanır açıklanmaz böyle bir laptopun imkansızlığı konusunda bir dizi sunumlar yaptılar.

Bunları yapan bu tekellerden Intel ise gizlice 100 Dolar'lık laptopa rakip bir laptop geliştirmeye başladı. Çünkü başlangıçta projeye katılmak istemeyen Intel, rakip firma olan AMD'nin bu projeye katılmasını da kabul edemezdi. Ne de olsa pahalı işlemci sektöründe AMD ile rekabet içerisinde idi. "Her Çocuk İçin Bir Laptop" projesinin başarılı olması durumunda piyasayı rakibine kaptırmak istemedi.

Microsoft ise ucuz işlemcilerin ciddi bir yazılımı çalıştıramayacağını yayarak, "herkesin ciddi bir bilgisayara kafa yormalarını tavsiye etti". Bu anti-propagandayı da projeyi finanse etmeye katkı kurumlara yaptı. Negroponte, Microsoft ve Bill Gates'in bu yaklaşımlarını İngiliz Sunday Times gazetesine şöyle açıkladı: "Bildiğim insanlara özel olarak böyle şeyler söyledim. Bundan pek çok vardı. O kadar canım sıkıldı ki ona doğrudan itiraz ettim ve o da özür diledi".

Oysa Negroponte bu projeyi açıklamadan önce bazı çalışmalar yapmıştı. Ekibi elektriksiz ve telefonsuz bir köyde bilgisayar kullanımının olanaklarını Kamboçya'da 1999 yılında denemeye koydu. Normal bilgisayarlar kullanan Negroponte ve ekibi projenin gerçekleşen mümkün olduğunu gördüler. Çocuklar bilgisayarı öğrenmekte zorlanmadılar. Aksine ona çok da ilgi gösterdiler. Her çocuğun bilgisayar kullanımını öğrenmesi ve bilgisayar üzerinde dünya ile bağlantı sağlaması hem onların hızlı gelişimini sağlayacak hem de bu alanda geri bırakılmış yörelerde bu alanda yeni bir dal açacak.

Proje ilerledikçe Prof. Negroponte ve ekibi Brezilya, Tayland, Pakistan ve Libya'da büyük oranda sipariş için hükümetlere söz verdiler. Bir akademisyen olan Negroponte kapitalist-emperyalist

piyasanın nasıl çalıştığını yaşayarak öğrendi. Microsoft ve Intel bu ülkelerin hükümetlerini ve bürokratlarını öyle bir şekilde şarış dolaş yaptılar ki 100 Dolar'lık laptolar için farklı şartnameler açıklamaya başladılar. Bu da Intel ve Microsoft'un piyasaya girmesini sağladı. Intel Classmate adı altında rakip bir laptopla piyasaya girdi. Microsoft da Windows XP'nin kırılmış halini çok cüzi bir fiyata vereceğini duyurdu. Böylece çocukların Intel ve Microsoft Windows ortamında yetişmeleri ve geleceğin müşterileri olmaları sağlandı.

"Her Çocuk İçin Bir Laptop" projesi aslında o kadar da başarısız olmadı. LCD ekranlarının ucuz üretimi için yeni teknolojilerin gelişmesini sağladı. Bu da laptolarda maliyetleri düşürdü. enerji tasarrufu konusunda yeni alanlar açarak yeni işlemcilerin geliştirilmesini sağladı. Intel de bundan yararlanarak Atom adlı işlemciyi üretti. Bilgisayarlar ağırları konusunda yeni bir sistem geliştirildi. Laptolar aynı zamanda birer kablosuz alıcı-verici görevini de gördüklerinden güçlü bir Wi-Fi transponder gerektirmedi. Böylece evler ve köyler arası internet bağlantısı çok ucuza sağlanmış oluyor.

İşletim sisteminin Linux olması da dünyada on binlerce yazılımcının katkısını sağlıyor. Bu aynı zamanda çocukların ileriki zamanda bu gibi bedava açık yazılımlarda yer almasına yönelmesini de sağlıyor.

"Her Çocuk İçin Bir Laptop" 100 Dolar'a değil de 180 dolara satılsa da 2005 yılından bu yana dünyada yeni bir pazar ürettiği bir gerçek. Bu pazarı da Intel'in Atom işlemcisi ve Microsoft'un ise Windows XP ile ele geçirmeye başladığı son verilerden görülüyor. Netbook adı altında satılan laptolar Prof. Negroponte'un yoksul çocuklar için tasarladığı bilgisayarlara çok benziyor. Ancak büyük bir farkla. Bu bilgisayarlar yoksul çocukların elinde değil, zengin ve iyi halli kapitalist-emperyalist ülkelerde iyi gelirli kişilerin elinde dolaşmaya başladı bile...

Tekelcilik azami kâr demektir. Emperyalizm azami kâr demektir. Microsoft ve Intel bu azami kârlar uğruna milyonlarca çocuğun modern teknoloji ile haşır neşir olmasına barikat kurdu. Ne de olsa bilgisayar ve interneti öğrenen çocukların, ileride insanca yaşamak için nasıl mücadele edeceğini de öğrenmesi büyük bir gerçek. Bu da dev tekellerin emperyalist sistemine tehdit demektir.

Ne demişler: "İnsanları cahil bırakacaksın ki sana itaat etsin". Burjuva-emperyalist tekeller de tam da bunun için gayret gösteriyorlar. Ufkumuzu genişletmek istiyorsak, potansiyelimizi en iyi şekilde kullanmak istiyorsak emperyalist sisteme son vermek zorundayız. Aksi halde bu sistem bizi boyunduruk altında tutmaya devam edecektir.

Üretim Matematik İle Planlanıyor

Geçtiğimiz yüzyılın başlarında ABD'de Taylorizm, üretimdeki faaliyetleri en ince detayına kadar inceleyerek üretimde verimliliğin artırılması konusunda ün salmıştı. Taylorizm tüm dünyaya yayıldı.

İkinci Dünya Savaşı sırasında askeri lojistik işlerin düzenlenmesi sırasında İngiliz bilim adamı P. Blackett yöneysel araştırmaları ile askeri zayıfların azaltılması konusunda yeni açılımlar getirdi. Yöneysel araştırmalar şimdi tüm büyük tekel işletmeleri ve ordular tarafından kullanılan bir araç haline geldi.

Bilgisayarların gelişmesi ve yaygınlaşması ile yeni bir yöntem geliyor. Matematik ve bilgisayar aracılığı ile azami kârları artırma. Bu yaklaşıma da Numerati adı kondu.

Numerati'nin nasıl doğduğunu araştıran Stephen Baker konu ile ilgili yayımladığı kitapta IBM firmasında başlayan bu yöntemin bankacılık ve devlet kurumlarına nasıl yayılmaya başladığını da açıklamaktan geri durmadı. Özellikle de beyaz yakalı işçileri daha fazla ilgilendiren bu konu, aynı zamanda ofis çalışanlarını da daha verimli olmaya zorlayan bir yaklaşım.

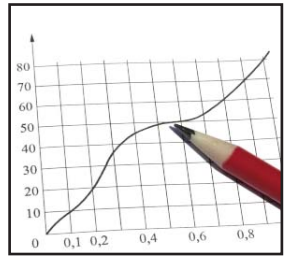
İnsanların günlük tüm hareketlerinin (alışverişleri, telefonda harcadıkları zaman, bilgisayarda yaptıkları tüm faaliyetler, kredi kartı harcamaları) merkezi bir veri tabanına yerleştirilmesinden sonra matematiksel olarak bilgisayarlar aracılığı ile işleme konuyor. Böylece her kişinin yeteneklerini nasıl kullandığıyla ilgili bir profil ortaya çıkıyor.

Kârlarını artırmak isteyen işletmeler ve bankalar bu profiller ile her iş için yeni ve değişik ekipler oluşturarak işleri en verimli ve de azami kârla yapmaya yöneliyor. Gerek beyaz gerekse de mavi yakalı her çalışan, ona biçilen görevi yapmak zorunda kalıyor. İşletmeler ne kadar da böyle bir yaklaşımın daha fazla iş memnuniyeti yarattığını söyleseler de çalışanların iş güvencesinin tamamıyla yok olduğunu da teslim etmek zorunda kalıyorlar. Artış isteyen bir çalışan sırasında anında işten durduruluyor ve Numerati yöntemi ile onun yerine farklı kişi ya da kişiler bu çalışanın işini devralmaya zorlanıyor.

Uzun yıllar Avrupa'daki işçi mücadeleleri ile kazanılmış iş güvencesi hakları Numerati yöntemi bahanesiyle bir bir geri alınmaya çalışılıyor. Üretimin modernleşmesi insanlara daha rahat bir yaşam sağlamak yerine bir açlık silahı olarak kullanılıyor.

Bu yöntem sayesinde IBM ve bazı dev ABD bankaları kârlarını artırdıklarını açıkladıklarında, yöntemi bulan ekip dünya basınına demeçler vermekten kendilerini alıkoyamadı. Gerçekten de çok zeki olan bu doktoralı matematikçiler, sermayenin hizmetinde hem işçiler hem de insanlığı daha da köleleştirmeye götürdüklerine inanmıyorlar.

Oysa Numerati yöntemi üretimin tam anlamı ile planlandığı sosyalizm ve komünizmde insanların yaşamlarını iyileştirmede kullanılabilecek bir üretim yöntemidir. Nasıl ki Taylorizm kapitalist-emperyalist burjuvaların elinde işçileri daha yoğun çalıştırmanın aracı iken sosyalizmde işçilerin daha rahat ve de çok daha verimli çalışmalarının aracı oldu; Numerati de aynı şekilde sosyalizm-komünizmde bu amaç için devreye konulacaktır.

İngiltere'de Grev Dalgası

Ağustos ayında İngiltere'de bir dizi grevler gerçekleşti.

İngiltere sahil güvenlik çalışanları acil servislerde çalışanlardan ücret talebi ile 25 Ağustos'ta 48 saatlik greve gitti. 700 çalışanla hizmet veren sahil güvenlik, hükümetin yüzde 2.5 artışının enflasyonun altında olduğunu açıkladı. Bu artışın reel gelirlerde bir kesinti olduğunu dile getiren Kamu ve Ticari Hizmetler Sendikası sözcüsü, sahil güvenlik çalışanlarının başlangıç ücretinin asgari ücretin hemen üstünde olduğunu söyledi.

Diğer yandan aynı tarihte greve giden Stansted yük hizmetleri çalışanları özel bir şirket olan BAA'dan yüzde 5 artış talebinde bulundu. Tatil dönemine denk gelen grev sırasında uçakların bazıları iptal

edilirken bazıları da gecikmeli kalkmak zorunda kaldı. Stanstead Havaalanı'nın günde 40 bin yolcu taşıdığı dikkate alındığında yaşanan kaos çalışanların ne kadar değerli olduğunu gösterdi. İşçiler, işverenin yüzde 1.5 gibi gülünç bir artış önermesi karşısında greve gitmek zorunda olduklarını söylediler.

Londra'da ise metro çalışanları 22 Ağustos'ta 24 saatlik grev yaparak işvereni temsil eden yöneticilerin kuralsız uygulamalarını protesto ettiler. İşçiler yöneticilerin güvenlik uygulamalarını gözardı ederek çalışanların hayatını tehlikeye attıklarını açıkladı. Bu yetmezmiş gibi hamile olan bir çalışanın özel izin alması dolayısıyla işine son verilmesinin kabul edilemez olduğunu söylediler.

4 milyon konuta elektrik satan CE Electric firmasında çalışan 1.100 işçi de ücret artışı ve daha iyi çalışma koşulları için 5 Eylül'de greve gitti. Firma elektrik fiyatını fahiş miktarda artırırken çalışanlara ise yüzde 3.8 artış teklifinde bulundu. Enflasyon ve hayat pahalılığı dikkate alındığında bu artış işçilerin gelirlerinde reel anlamda bir azalma olacağını söyleyen işçiler Haziran'dan bu yana ek mesaisi durdurdu. Ayrıca işçiler yüzde 95 katılımı ile grev kararını onayladılar.

Birlikte Mücadele

İngiltere'de çok kötü koşullarda çalışmakta olan göçmen işçiler göç, sömürü ve direniş arasındaki bağı kurmaya çalışıyorlar.

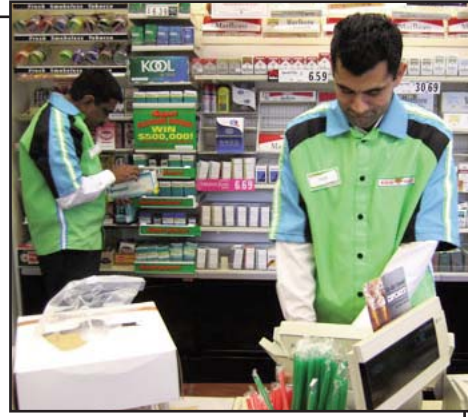
Göçmen işçiler bilhassa tarım sektörü için ucuz işçi olarak işverenlerin kârlarını artırmak için devreye konmaktadır. Hükümet bir taraftan göçmenlerin ülkeye girişini engelleyici sıkı kontroller devreye koyarken diğer taraftan tarım patronları işçi eksikliği konusunda şikayet etmekte; ucuz işgücü yanında istedikleri an işten atabilecekleri işçiler istemektedirler. Yerli işçilere verilmesi gereken asgari ücretin çok altında çalıştırılan bu göçmen işçiler çok kötü şartlarda tutulmaktadır. Bazıları çiftliklerde eşya depoları içerisinde tuvaletin, suyun dahi olmadığı yerlerde tutulmaktadır. Ve bu yerler için de haftalıklarından 30 Pound kesilmektedir. Her bir depoda 7 kişi

barındırılmakta böylece ayda 840 Pound'luk bir gelir patrona geri dönmektedir.

Araştırmacı gazeteciler vasıtasıyla açığa çıkan bu durumlar hükümeti böyle yerler için soruşturma açmak zorunda bırakmıştır. Yapılan tespitlerde 251 işçi için 8 duş verildiği ve otobüs kullanıp kullanmadıklarına bakılmaksızın bazı işçilerden haftalık 2 Pound kesildiği de su yüzüne çıktı.

Bu işçiler örgütlendikleri ölçüde patronların insafsız davranışlarına karşı tedbirler alabilme yoluna gidecekler. Mesela Ağustos'un son haftasında Eurostar trenlerini temizleyen çoğunluğu göçmen işçiler, ücretler ve yönetimden gördükleri kötü tavırlar nedeniyle greve gittiler. Bu da kötü şartlarda çalıştırılan işçilerin grev örgütleyebileceklerini göstermektedir.

RMT sendikası yapılan açıklamada göçmen işçilerin zor iş

şartlarını, yönetimin kötü davranışını görünce sendikaya üye oldukları vurgulandı. Göçmen işçilerin çoğunluğu lisan sorunu yaşamaktadır. Sendika lisan okullarına gitmelerine yardımcı olmaktadır.

Gana, Nijerya, Fildişi, Sri Lanka, Filipinler, Kolombiya, Hindistan ve de Jameika'dan işçiler, işgücü haklarını aramak için birleşme yolunu seçtiler.

Ha bizim ülkemiz Kıbrıs ha İngiltere! İşçiler açısından bir fark gören var mı? Evropa!!!

ABD Seçimleri Nasıl Finanse Edilir?

ABD'de başkanlık seçimleri yaklaşırken medya ve bir dizi kurum bu seçimden nasıl kârlı çıkacağına hesabını yapmaya başladı.

Dünya basınında çıkan haberlere göre seçimlere yatırım yapan kurumlar arasında finans sektörü seçimlere en fazla para sağlayan sektör durumunda. Bugüne kadar finans sektörü 2008 seçimleri için 112 milyon ABD Doları yatırım yaptı. Finans sektöründen sonra hukuk ve kulis kurumları 73 milyon ABD Doları ile ikinci sırada bulunuyor. Komünikasyon-medya ve elektronik tekelleri ise 33 milyon Dolar yatırımla üçüncü sırada.

Tüm bu veriler ABD'de var olan tekellerin yatırımlarıdır. Bunların yanında uluslararası finans kurumları da ABD Başkanlık adaylarına yatırım yapıyorlar. Örneğin İsviçre

bankalarından UBS ve Credit Suisse en fazla yatırım yapan ilk 20'de yer alıyor. UBS Obama'ya katkı yapanlar arasında beşinci sırada yer alırken McCain'e katkı yapanlar arasında dokuzuncu sırada yer alıyor.

Temmuz ayında McCain 27 milyon ABD Doları "katkı" toplarken aynı dönemde Obama 52 milyon ABD Doları "yardım" topladı.

Kimya firması olan Roche ve Novartis bunlardan daha az "katkı"

koysa da ABD seçim sonuçlarından sonra onların çıkarlarına uygun yasalar için kulis yapacakları açıkça görülüyor.

Kulis şirketleri aracılığı ile tekellerin yaptığı "yardımlar" da dikkate alındığında ABD seçimlerinin çalışan halkın çıkarları için yapılan bir başkanlık seçimi değil de tekellerin çıkarlarını temsil edecek bir seçim olduğu berraklaşıyor.

Seçimlerin tekeller tarafından finanse edilmesi; seçilen başkanın, senatörlerin ve kongre üyelerinin bu emperyalist tekellerin emrinde olduğunu-olacağını gösteriyor. Tekellerin azami kâr getirmeyecek yerlere yatırım yapmadıkları ve dünyayı yönetmek için insan öldürmeyi dahi mübah gördükleri bu seçim kampanyalarında bir kez daha kendisini kanıtladı.

Göçmen İşçi Yerine Taşıma İşçi

Avustralya'ya Pasifik adalarından geçici tarım işçileri taşınacak.

Avustralya Tarım Bakanı'nın yaptığı açıklamaya göre Pasifik adalarından Tonga, Vanuatu, Kribati ve Papua Yeni Gine'ye 2.500 işçi için vize verilmesi kararlaştırıldı. Açıklamada güvenilir yerli işçi eksikliği dolayısıyla böyle bir karar alındığının altı çiziliyor.

Burjuvazi seneler önce ucuz işgücünü karşılamak için geri bırakılmış ülke işçilerinin ülkesine göçmesine fırsat verirken şimdilerde taktik değiştirmiştir. Ne de olsa yerleşenler belli bir müddet sonra "yerileşmeye", daha doğrusu yerli işçilerle temas yoluyla "gözleri açılmaya" başlayınca burjuvazinin hoşuna gitmeyen durumlar yaratılabilmekteydi. Artık çeşitli şekillerde, mesela sendika liderliğini kullanmak yoluyla olduğu gibi, gözü açılan işçileri sindirmekle uğraşmamayı uygun görmekteyiz. Bu şekilde senelik, belli bir iş için işçi taşımakla istedikleri ücreti ödeyebilmelerini sağlamakla epey fayda sağlamayı planlamaktadırlar. "Gözü açılan" da oldu mu paketlemesi kolay olur!

Diğer bir durum da; bu getirilecek olanlar için hiçbir hizmetin verilmesine gerek duyulmayacak olmasıdır. Bir taşla 5-10 kuş vurmak diye buna derler herhalde!

Ulusal Çiftçiler Federasyonu Başkanı da tamı tamına bunlara dikkat çekti. Gelecek olan işçilere yerlerinde ödendiklerinden fazla bir ücret öngördüklerine vurgu yaptı. Yani Avustralya işçisinin aldığı kadar değil kendi ülkelerinde aldıklarından biraz daha fazla. Bu işçiler ailelerinden, yerlerinden, her türlü alıştıkları ortamdan farklı bir ortamda, yaşamak denemeyecek bir döneme alınmaktadır.

Aynı şekilde bizim ülkemizde de Türkiye'den getirilen işçiler bunlara benzer durumlarda çalışmaya zorlanmaktadır. Yerli işçilere verilmesi gereken ücretlerin çok altında ücretle çalıştırıldıkları yetmezmiş gibi insanlık dışı şartlarda yaşatılarak sömürülmektedirler. Patronların keyfilğine maruz kalarak istenmedikleri an Kıbrıs dışına çıkarılmaktadırlar. Yatırımları işlerine son verilmeden çok önce kesilmekte ve dolayısıyla çıkışta ceza vermek mecburiyetinde de bırakılabilmektedirler.

Tüm bunlardan çıkarılması gereken dersler olduğu muhakkak. İşçiler yerli-yabancı diye burjuvazinin cebine hizmet edecek şekilde bölünmek yerine tam tersi birleşerek hareket etmelidirler.

Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!

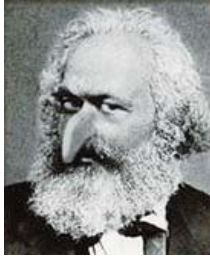
İngiltere'de NHS Yönetim Kadrosuna 900 Pound Günlük Ödeme

Ulusal Sağlık Servisi (NHS) üst düzey yönetim kadrosu için günde 900 Pound'luk ödeme yaptığını kabul etti.

1948'de NHS kurulduğunda İngiltere sosyal devleti ile övünmekteydi. Sosyalizme gerek kalmadan halkı için gerekli sağlık sistemini kurduğu ile yere göğe sığmıyordu. Kendi işçi ve emekçilerini sömürme yanında sömürgelerindeki halkları soyarak ülkesine taşıdığı ganimetlerle belli bir müddet bazı hizmetleri sunabildi. Şimdilerde ise en son buluşlarla insan yaşamını kurtarmayı hedefleyen ilaçları, "Pahalıdır, NHS bütçesi açık verdi" diyerek hastalara vermeyi reddeden NHS yönetici kadrolarına para akıtmaktan çekinmiyor.

Laz Kapital'den Seçmeler

(Yılmaz Okumuş'a teşekkürlerimizle)
Meta

Kapitalizm üretilen herşeyi değişime sokup mallaştırur, metalaştırur. Resim, edebiyat, muzik, güzellük alinup satılan bir metadur. Bizzat insanların kendileri meta haline gelmiştir. Bizum Kivirzivir Resul böyle dedüğümü duymış hemen alelacele Tirabizon Sigorta Hastanesi'ne gidup bir film çekturmiş. Filmi gösterup "Laz Mark emice, hani meta haline celmıştık, hiçbir tarafumda meta filan çıkmadı. Korkuttun beni." deydi. Ula koyayım o kafaya bi odun. Hazir gitmişken bir tane de beyin filmi çektursaydun bari.

İki uci metali deynek

Efendüm meta iki yönlüdür. Kullanım değeri ve değişim değeri vardır. Baluk Pazarı'nun orada bizum uşakları bir araya toplayup buni örneklerle açıklamak istedim. Foter Osman'i koni mankeni yaptım. Ula Foter Osman, 20 kilo hamsin var tamam mı? Tamam Laz marks emice. "Şimdi buni 20 metre kumaşla değiştirmek isteyisin." Ula bu dingil tutturdi "Ben değiştürmem, hamsimi kimseye vermem" Ula eşşeğün önde gideni, haburaya size Laz Kapital'un can damarı olan bir koniyi, değişim değerini açıklayacağım, bu tutturmuş değiştürmem diye. Bizum örnek yattı tabi. Keşke hamsi örneği vermeseydüm.

Sinirlenen Adam

⚡ Görüşmeler yine başladı. Dilimde tüy bitti, inanmayın, bir halt olacağı yok!

Öneriyorum: Talat ve Hristofyas birbirleriyle görüşeceklerine gelsinler eve benimle görüşsünler.

Uygun bulduğum çözüm nedir bi' sorsunlar.

Görüşümü ve hayır duamı alsınlar.

Elimi öpsünler.

Beni basına tanıtınlar.

Beni cumhurbaşkanı

yapsınlar.

Galaksi kralı etsinler beni!

Bana gelsenize.

Börek açayım size.

İyice delirtiniz adamı be!

⚡ Bayramlara fena halde sinir oluyorum.

Yapmacık sevimlilikler, sahtekar duyarlılıklar, ikiyüzlü gülümseyiş fırlatmalar.

Ulan daha dün yüzün sirke

satıyordu, yanındaki işçiye ana avrat dümdüz giriyordun?

Ne oldu bayram olunca?

Lacileri çekince efendi adam mı oldun?

Daha dün atlet-pijama karını dövüyordun sen?

Bütün bu tipleri Girne Kapısı'na kadar terlikle kovalayacaksın görecekler bayramı!

Bana her gün bayram arkadaş!

⚡ Bir tespit: Hayatı boyunca bir baltaya sap olamamış, hiçbir halttan çıkmayan, parası bol-tuzukuru hatunların sosyalleşme araçlarından birisi de aşk-meşk, manikür-pedikür ve de bilimüm saç bakım çeşitleri üzerine yazı yazmak olsa gerek.

Devrim olsun bunları maden ocağına gönderecem ki anlasınlar Max Factor'ün bilmem ne kremi kıça-başa sürmeyi emekçi kadına salık

vermek neymiş.

Kadın işçi ayda alır 1000 lira, bunun kremi, boyası 2000 lira.

Millet boğaz derdinde, bunlar güneş kremi neremize çok sürmeliyiz, burun deliklerinin süper görünmesi için hangi ürünü kullanmalıyız derdinde!

Yok maden ocağı da az size, magmaya gönderecem sizi.

Bi' güzel yanın.

Kremlerinizi de yanınıza alın.

İki İsim Arasındaki 7 Fark

• Vladimir Putin Sovyetler'in-KGB'nin yüzkarasıdır, Vladimir Lenin insanlığın yüzakıdır.

• Vladimir Putin kel kafasında emperyalistlik taşır, Vladimir Lenin komünizm!

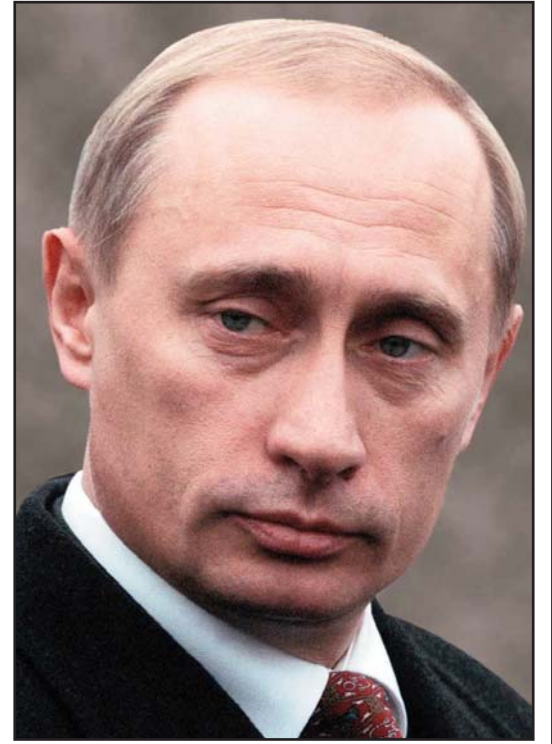
• Vladimir Putin mafya bozuntusu serseri bir tiptir, Vladimir Lenin halkın sevgilisidir!

• Vladimir Putin Stalin'in resmini görse beş kilometre koşar, Vladimir Lenin Stalin'i yanından ayırmaz.

• Vladimir Putin ormanda aslan avlar, Vladimir Lenin kedi besler.

• Vladimir Putin'in ordusu işgal eder, asar keser, Vladimir Lenin'in ordusu gamalı haçı indirip kızıl bayrak çeker!

• Vladimir Putin insanlıktan çıkmışlığın örneğidir, Vladimir Lenin insanlığın göstergesidir!

Ordinaryus Prof. Dr. Vatan Dağ ile Çoktan Sallanmalı Test

Bu ayki sınav konusu: Ucu açık, kapalı, sivri müzakere süreci

Sınav talimatı:

- Soruları dikkatle okuyunuz. "Burada ne demek istiyor hocam" gibi laflar etmeyiniz. İstedğiniz sorudan başlayabilirsiniz. Özgürlük alanım geniştir!
- Sınav süresi yoktur, rahat rahat takılınız.
- Kopya çekmek serbesttir. Nasıl kontrol edeyim be o kadar insanı. Hepinizi toplayıp kolektif gazete okuma çalışması mı yaptırırım!

• Her sorunun bir doğru cevabı vardır. Birden fazla doğru cevap varsa en doğrusunu işaretleyiniz!

• Başarılar dilemem. Bana ne!

1. Talat ve Hristofyas neyi görüşmektedir?

- a) Mal-mülk davasını
- b) Orams davasını
- c) Kız davasını

d) Boşverin, kampanya var Birleşik Cephe'ye gelin

2. Özlü müzakere ne demektir?

- a) Müzakereyi özümsemek

b) Özüne dönerek müzakere etmek

c) Özü-sözü bir kavga etmek

d) Boşverin, kampanya var Birleşik Cephe'ye gelin

3. Teknik komite neyin nesidir?

- a) Kıb-Tek'te yeni bir şube
- b) Teknecik Santrali'ne ek hizmet

c) Hristofyas'ın elektrik tesisatçısının örgütü

d) Boşverin, kampanya var Birleşik Cephe'ye gelin

4. Müzakere süreci ne kadar

sürer?

a) Ölene kadar

b) Ölmeye ramak kalana kadar

c) Geçen gün yazdı bizi radar

d) Boşverin, kampanya var Birleşik Cephe'ye gelin

5. Müzakere sürecini aşağıdaki cümlelerden hangisi özetler?

a) Uyu uyu yat uyu

b) Körle yatan şaşı kalkar

c) Su uyur düşman uyumaz

d) Boşverin, kampanya var Birleşik Cephe'ye gelin

Doğru yanıtlar: Hepsi (d). Basit sordum bu ay.

“Elekten 3 Gece” Etkinliği Yapıldı

Birkaç sene önce çeşitli ilerici-demokrat sivil toplum örgütlerinin organizatörlüğüyle ve katılımıyla düzenlenmeye başlayan “Elekten 3 Gece”nin dördüncüsü bu yıl, 24-26 Ağustos tarihleri arasında Gençlik Merkezi'nde yapıldı. Etkinlikler; Kıbrıslı Gençlik Platformu, E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi, Baraka Kültür Merkezi, Gençlik Merkezi, Kırlangıç Kültür Merkezi ve Has-Der ortak organizatörlüğüyle gerçekleştirildi.

Bu sene dördüncüsü yapılan etkinlikte, diğer senelerde olduğu gibi katılımcı örgütler çeşitli aktivitelerle etkinliğe katkı koydular. Organizatör örgütler ayrıca, etkinlikler boyunca tanıtım ve satış stantlarını da açtılar.

Etkinliğin ilk gecesinde Gençlik Merkezi'nin hazırladığı skeç ve yine Gençlik Merkezi'nin halk dansları gösterisi yer aldı.

İkinci gecede; Has-Der folklor ekibinin gösterisi, E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin kendi yazdığı “Yaşasak mı? Ölsek mi?” isimli, insanların yaşam koşullarının onların davranış ve düşünce biçimlerini nasıl şekillendirebileceği ve sonuçlarının neler olabileceğiyle ilgili kısa ve komedi tarzındaki tiyatro gösterisi, Sol Anahtar müzik grubu dinletisi ile Kırlangıç Kültür Merkezi ve Gençlik Merkezi'nin sundukları kısa film gösterimleri yapıldı.

Etkinliğin üçüncü gecesinde ise Baraka Kültür Merkezi tiyatro grubunun

küresel ısınmaya karşı hazırlanmış olduğu tiyatro gösterisi ile; “Kıbrıs'ta Öteki ve Gelecek” başlığıyla yapılan, Gençlik Merkezi, E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi, Kıbrıslı Gençlik Platformu ve Baraka Kültür Merkezi temsilcilerinin panelistler olarak katıldığı bir panel gerçekleştirildi. Söz konusu panel, Kıbrıs Genç TV'de yayınlanan “Genç Bakış” isimli program kapsamında gerçekleştirilerek panelin, etkinliklere katıl(a)mayan insanlara da ulaşabilmesi bakımından 28 Ağustos tarihinde Kıbrıs Genç TV'de yayınlanarak daha geniş kitlelere ulaştırıldı.

Bu yıl dördüncüsü düzenlenen “Elekten 3 Gece”nin gelecek senelerde

daha da geliştirilerek ve toplumun çeşitli kesimlerinin daha çok ilgi gösterebileceği şekilde bir hazırlıkla organize edilmesini umuyor, organizatör örgütlere etkinlik için verdikleri emekten dolayı KSG olarak teşekkür ediyoruz.

E.K.i.M, “Kültür Emperyalizmine Karşı Birleşiyoruz” Sloganıyla Yaz Kampı Düzenledi

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi, 22-24 Ağustos tarihleri arasında “Kültür Emperyalizmine Karşı Birleşiyoruz” sloganı altında, Küçükerenköy'de üye ve sempatizanlarıyla birlikte bir yaz kampı düzenledi. Kamp boyunca çeşitli seminerler, sohbet toplantıları, tiyatro gösterisi, sosyal, sportif, kültürel ve sanatsal aktivitelere yer verildi.

22 Ağustos'ta akşam üzeri kamp yerinde buluşan E.K.İ.M'liler, öncelikle kampın sloganı olan “Kültür Emperyalizmine Karşı Birleşiyoruz”u tartıştılar. Kamp boyunca kültür emperyalizmine karşı emeğin ve emekçilerin kültür-sanatını ortaya koymanın önemini vurgulamak amacıyla çeşitli aktivitelerin yapılacağı, bu aktivitelerin de daha çok E.K.İ.M'in şu anda faal olan aktiviteleri üzerinden verilmeye çalışılacağı belirtildi. Bu aktivitelerden çıkarılan temel sonuçlar, kamp sonunda yapılan toplu değerlendirmeye kamp sonuçları haline geldi.

Kampın ilk akşamında E.K.İ.M Satranç Birimi'nin hazırladığı satranç semineri yer aldı. E.K.İ.M. Satranç Birimi hazırladığı seminerde, öncelikle satrancın kısa bir tarihçesini verdi. Zamanımızdan yaklaşık 4000 sene önce ilkin Mısır'daki piramitlerde kalıntıları görülen satranç figürlerinin dünyaya nasıl ve neden yayıldığı, Hindistan üzerinden esasında savaş stratejisi olarak kullanılan satrancın nasıl masalarda oynanan bir oyun haline dönüştürüldüğünün detaylarıyla anlatıldığı seminerde, bugün hala satrancın bir spor olmanın ötesinde, sermaye sınıfı tarafından da savaş taktik ve stratejilerini geliştirmek için kullanıldığı vurgulandı. Satrancın bu kadar eskilere dayanmasının sebeplerinin de tartışıldığı tarihçe bölümünde, kapitalizmin ortaya çıkmaya başlamasıyla insanların düşünce sistematığının karmaşıklaşmaya başlamasının satranca da yansımalarının söz konusu olduğu belirtilerek, satrancın tarihteki iki ana dönemi işlendi.

Satrancın tarihçesinin ardından, tarihe adını yazdırmış satranç ustalarından üçünün kısa biyografileri işlendi ve tartışıldı. E.K.İ.M. Satranç Birimi, biyografiler bölümünde Garry Kasparov, Wilhelm Steinitz ve Mikhail Tal'in biyografilerini katılımcılarla birlikte inceleyip tartıştı. Bu inceleme ve tartışmadan çıkarılan en önemli noktalar şöyle oldu: İnsanların satranca yansıyan zihinsel gelişimlerinde ekonomik-toplumsal durumun da bir etken olabileceği düşünülmelidir. Muhakkak ki satranç ve genel olarak zihin gelişimi için bu tek ve en büyük etmen değildir, fakat önemlidir, araştırılması gereklidir. Bunun dışında, Rusya'daki Ekim Devrimi'nin ardından sosyalizmin kurulmasıyla birlikte SSCB'nin satranç özelinde bir akademi açması, SSCB'nin insanların ekonomik ihtiyaçlarına olduğu kadar, zihinsel süreçlerine de ne kadar önem verdiğinin bir göstergesidir. Akademinin açılması, dünyanın en büyük satranç ustalarının içinde yoğunluklu olarak Sovyetler Birliği'nin de olmasına yol açmıştır.

Biyografilerin ardından, bugün özellikle ülkemizde

satranç sporunun durumu tartışıldı. Bu tartışmalardan çıkarılan temel noktalar da şöyle: Ülkemiz sermaye iktidarının egemenliği altında yaşamakta olduğundan ve sermaye iktidarı şartlarında herşey azami düzeyde kara dayalı olduğundan, satranç sporuna gerek amaç, gerekse de önem bakımından gereken ilgi gösterilmemektedir. Burada bir etken de, sermaye sınıfının insanların zihinsel ve düşünsel becerilerinin köreltilmesi üzerinden yönetme yöntemini de kullandığından dolayı, özellikle emekçi sınıfların bu sporda gelişmesine katkı koyma gibi bir derdi yoktur. Bu, tüm eğitim sistemi göz önüne alındığında daha rahat anlaşılabilir. Satranç bugün ülkemizde –eğitim sistemi ve birçok sivil toplum örgütü için geçerli olarak genel olarak satrançla ilgilenen gençlerin ÖSS tarzında bir yarışa sokulmaya çalışılmasından ibarettir. Herkes birbirinin üzerine basarak birinci çıkmaya çalışmaktadır ve başka bir amaç yoktur. Bu durum, satrancın amacından sapırıldığına göstergesidir. E.K.İ.M. Satranç Birimi dışında ülkemizde, satranç sporunun ana amacının insanların zihinsel gelişimlerine katkı koyarak onların bu gelişimlerini tüm hayatlarına yaymaları üzerinden bir gelişim aracı olduğunu ortaya koyup özellikle buna göre eğitim veren bir kurum-kuruluş yoktur. E.K.İ.M. Satranç Birimi, satranca bu şekilde bakar ve bu sporu özellikle işçi-emekçilerin ve onların çocuklarının öğrenmesi gerektiğini düşünür.

Kampın ikinci gününde, “İletişim Araçlarının İnsanlar Üzerindeki Etkileri” başlıklı bir sohbet toplantısı düzenlendi. Bu toplantıda ortaya konan temel noktalar şöyle: Genel olarak teknoloji, özelde ise konuyla ilgili olarak iletişim araçları, özünde zararlı veya yanlış şeyler değildirler. Bu araçların faydalı ya da zararlı oluşu, sınıflı toplumlarda bu araçları elinde tutan, ona hükmeden toplumsal sınıfa göre değişim gösterir. Özel mülkiyete ve artı-değer sömürüsüne dayalı eşitsiz bir dünyada yaşıyoruz. Bir azınlığın çoğunluk üzerindeki diktatörlüğü şartlarında yaşıyoruz. İktidarı elinde tutan sermaye sınıfı, genel olarak medyayı ve bir parçası olan iletişim araçlarını, sorunsuz yönetim araçları olarak kullanmakta, bu araçlar vasıtasıyla kitlelerin koşullanarak içinde yaşadıkları dünyanın gerçeklerinin farkında olmadan, bir girdabın içinde dönüp durmalarını sağlamaya çalışmaktadır. Televizyon dizilerinden ve programlarından tutunuz reklamlara, haber bültenlerine kadar herşey, insanların davranışlarını koşullamada birer araç olarak kullanılmaktadır. Son senelerde ayyuka çıkan reklam furçasının insanları nasıl etkilediği, diziler sayesinde insanların nasıl bir dizi ya da film karakteriymişçesine davranmaya başlaması, magazin programları sayesinde insanların güzellik-çirkinlik algılarının nasıl şekillendirildiği vs. göz önüne alındığında, bugün teknolojinin ve iletişim araçlarının-medyanın bir yönetim aracı olarak kullanıldığını görmek hiç de zor değildir. Üreten, paylaşan, sorgulayan, tartışan, eşit ve özgür bir ülke ve dünya hedefine dönük çalışmalar

yapan bizler de, bu araçların etkisinin farkına varmalı, zararlı olanların alternatifi olarak doğruyu, bilimsel olanı, güzel olanı, insanlar için yararlı olanı daha geniş kitlelere duyurabilmek için elimizden geldiğince bu araçları mücadelemizin bir parçası haline getirmeliyiz.

Kampın ikinci gününün akşamında, Tiyatro E.K.İ.M'in “Yaşasak mı? Ölsek mi?” isimli, insanların yaşam koşullarının onların davranış ve düşünce biçimlerini nasıl şekillendirebileceği ve sonuçlarının neler olabileceğiyle ilgili kısa ve komedi tarzındaki tiyatro gösterisi sunuldu. Tiyatro E.K.İ.M'in kendisinin yazdığı bu kısa oyunda, bir çocuğun yaşamının belirli dönemlerinde çevresinden aldıklarıyla nasıl bir sonuca varabileceği, iki kıyaslamayla anlatılıyor. Tiyatro E.K.İ.M'in bu kısa gösterisi, kamp katılımcıları tarafından büyük beğeni topladı. Tiyatro E.K.İ.M, son dönemde yönetmenin ve birkaç oyuncusunun Tiyatro E.K.İ.M'den ayrılmasıyla sıkıntılı günler yaşamıştı. Fakat kampta (ve Elekten 3 Gece'de) gösterilen bu oyun, Tiyatro E.K.İ.M'in ayakta olduğunun ve gelişmeye devam ettiğinin bir göstergesi oldu. Tiyatro E.K.İ.M önümüzdeki dönemde, “Yaşasak mı? Ölsek mi?” ismini taşıyan bu kısa ve amatör oyunun konusunu daha derinlemesine işleyerek, iki perdelik bir oyun yazıp sahneleme çalışmalarına başlayacağı kararını aldı.

Tüm bu etkinlikler dışında çeşitli sportif aktivitelerin, deniz, okuma gibi aktivitelerin de kamp boyunca yer aldığı kampın üçüncü gününde, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin “Anti-Emperyalist Birleşik Cephe” kampanyasının tanıtımı, KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım tarafından yapıldı. Yaptığı sunumda Alkım, yakın zamanda başlatılacak olan ve Kıbrıs sorununun çözümüne dair anti-emperyalist bir programın emperyalizmden darbe alan sınıf ve tabakaların ve onların örgütlerinin bir ittifak önerisi olarak sunulacağı yeni bir siyasi kampanya başlatacaklarını belirterek, kampanyayla ilgili oldukça detaylı bilgiler verdi. E.K.İ.M. yetkilileri, E.K.İ.M'in bir sivil toplum örgütü, bir dernek olmasına rağmen, diğer derneklerin çoğundan ayrı olarak dünya sorunlarıyla ve Kıbrıs sorunuyla ilgili emekten yana bir tavır olduğunu belirterek, emeğin iktidarı için mücadele ettiklerini belirttiler. Kıbrıs sorununa ve çözümüne bakışta Kıbrıs Sosyalist Partisi'yle aynı görüşe sahip olduklarını, emperyalizmin zincirinin Kıbrıs'ta kırılmasının sorunun çözümü için olmazsa olmaz olduğunu belirten E.K.İ.M. yetkilileri, KSP'nin sunumunun ardından, başlayan kampanyaya maddi-manevi tüm desteklerini verdiklerini deklere ettiler.

